

Bijlage I

**Besluit van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen
over het reglement op het eigen vermogen van de beursvennootschappen**

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen,

Gelet op de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs, inzonderheid op de artikelen 90, 91 en 95;

Gelet op de richtlijn 89/299/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 april 1989 betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen, als gewijzigd bij de richtlijnen 91/633/EEG en 92/16/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen;

Gelet op de richtlijn 89/647/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1989 betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen, als gewijzigd bij de richtlijnen 91/31/EEG, 94/7/EG en 95/15/EG van de Commissie van de Europese Gemeenschappen;

Gelet op de richtlijn 92/121/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1992 betreffende het toezicht op en de beheersing van grote risico's van kredietinstellingen;

Gelet op de richtlijn 93/6/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 maart 1993 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen;

Gelet op het advies van het Interventiefonds van de beursvennootschappen;

Gelet op de raadpleging van de Commissie van de Effectenbeurs van Antwerpen;

Gelet op de raadpleging van de Commissie van de Effectenbeurs van Brussel,

Besluit :

HOOFDSTUK I. — Toepassingsgebied, definities en algemene bepalingen**Afdeling I. — Toepassingsgebied**

Art. 1. De bepalingen van dit reglement zijn van toepassing op :

1° de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht die van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen een vergunning hebben verkregen als beursvennootschap bedoeld in boek II, titel II van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs;

2° de bijkantoren in België van beleggingsondernemingen die ressorteren onder het recht van Staten die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap, bedoeld in boek II, titel IV van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs en die van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen een vergunning hebben gekregen als beursvennootschap.

Afdeling II. — Diverse definities

Art. 2. Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder :

1° "multilaterale ontwikkelingsbank", een van de volgende instellingen : de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling (de Wereldbank), de Internationale Financieringsmaatschappij, de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank, de Aziatische Ontwikkelingsbank, de Afrikaanse Ontwikkelingsbank, het Vestigingsfonds van de Raad van Europa, de Nordic Investment Bank, de Caraïbische Ontwikkelingsbank, het Europees Investeringsfonds en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling;

2° "vreemde middelen", het opvraagbaar passief, vermeerderd met de verplichtingen uit gemobiliseerde activa; onder de vreemde middelen worden evenwel de voorzieningen voor risico's en kosten, de achtergestelde schulden en de reconstitutiefondsen, alsook in voorkomend geval de wiskundige reserves met betrekking tot levensverzekerings- en kapitalisatiecontracten gevoegd bij hypothecaire leningen, niet opgenomen;

3° "delta", de verandering in de waarde van een optie ingevolge een geringe verandering in de waarde van het onderliggende instrument;

4° "gamma", de gevoeligheid van de waarde van een optie voor de schommelingen van de delta;

5° "vega", de gevoeligheid van de waarde van een optie voor een volatilitetsschommeling;

6° "afgeleide instrumenten", de volgende elementen die geen vaste verbintenis inhouden tot verwerving of overdracht, op termijn, van een actief :

1° de termijnverrichtingen op rente;

2° de termijnverrichtingen op valuta;

3° de termijnverrichtingen op goud;

4° de termijnverrichtingen op aandelen;

5° de termijnverrichtingen op andere edele metalen;

6° de andere termijnverrichtingen;

7° "afgeleide buiten-beursinstrumenten" (over-the-counter-instrumenten), de afgeleide instrumenten die niet worden verhandeld op een erkende markt waar dagelijkse margevereisten gelden;

8° "financieel instrument", een van de instrumenten als bedoeld in artikel 1, §§ 1 en 2, van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs;

9° "risicowegingsfactoren", de risicograden die van toepassing zijn op de betrokken wederpartijen, overeenkomstig hoofdstuk III;

niettemin worden de risico's in de vorm van provisie, courtage, rente, dividend en marges, alsook de andere risico's die voortvloeien uit verrichtingen, op door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen gespecificeerde clearinginstellingen en beurzen, dezelfde wegingsfactor toegekend als die welke wordt toegekend wanneer de wederpartij een kredietinstelling uit de geografische zone A is;

10° "algemeen risico", het risico van een prijsverandering van een financieel instrument als gevolg van een wijziging in de rentestand (bij een obligatie of een ander schuldinstrument dan wel bij een afgeleid instrument op een obligatie of op een ander schuldinstrument), of als gevolg van een algemene koersontwikkeling op de markt van de aandelen of andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld die geen verband houdt met enigerlei specifieke aspecten van de betrokken waardepapieren (bij een aandeel of een ander effect dat met een aandeel kan worden gelijkgesteld, dan wel bij een afgeleid instrument op een aandeel of op een ander effect dat met een aandeel kan worden gelijkgesteld);

11° "specifiek risico", het risico van een prijsverandering van een financieel instrument als gevolg van factoren die verband houden met de emittent ervan of, in het geval van een afgeleid instrument, de emittent van het onderliggende instrument;

12° "gedekte warrant", een instrument dat is uitgegeven door een andere persoon dan de emittent van het onderliggende instrument en dat de houder het recht geeft :

- om, tegen een vastgestelde prijs, een aantal aandelen of andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, of een aantal obligaties of andere schuldinstrumenten te kopen, of
- om een verlies te vermijden ten gevolge van schommelingen in een index met betrekking tot één of meer financiële instrumenten, tot het einde van de looptijd van de warrant;

13° "geografische zone A" en "geografische zone B", de volgende zones :

de "geografische zone A" omvat de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, alsook alle andere landen die volwaardig lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling en de landen die bijzondere leningsovereenkomsten met het Internationaal Monetair Fonds (IMF) hebben gesloten in het kader van de Algemene Leningsovereenkomsten (de zogenaamde "General Agreements to Borrow") van het IMF; niettemin wordt elk land dat zijn buitenlandse overheidsschuld herschikt, gedurende een periode van vijf jaar uit de geografische zone A gesloten;

de "geografische zone B" omvat alle landen die niet behoren tot de geografische zone A.

Afdeling III. — Definitie van de handelsportefeuille

Onderafdeling 1. — Begrip "handelsportefeuille"

Art. 3. De handelsportefeuille bestaat uit :

1° a) de eigen posities in financiële instrumenten die door de instelling voor wederverkoop worden aangehouden en/of worden ingenomen met de bedoeling op korte termijn een voordeel te behalen uit bestaande en/of verwachte verschillen tussen de aankoop- en verkoopprijzen of uit andere koers- of renteschommelingen;

b) de posities in financiële instrumenten uit hoofde van voor eigen rekening verrichte compenserende aan- en verkopen ("matched principal broking");

c) de posities die worden ingenomen om andere elementen van de handelsportefeuille af te dekken;

2° de risicoposities in verband met :

a) de niet-afgewikkelde transacties, bedoeld in artikel 19;

b) de leveringen zonder tegenprestaties, bedoeld in artikel 22;

c) de afgeleide instrumenten, bedoeld in artikel 24;

d) retrocessie-overeenkomsten en verstrekte effectenleningen, die betrekking hebben op overeenkomstig punt 1° hierboven tot de handelsportefeuille behorende effecten, bedoeld in artikel 23;

e) omgekeerde retrocessie-overeenkomsten en opgenomen effectenleningen, die zijn gesloten in het kader van de handelsportefeuille en voldoen aan de in artikel 4 vermelde voorwaarden, bedoeld in artikel 23;

3° de risicoposities in de vorm van provisie, courtage, rente, dividend en marges met betrekking tot op een beurs verhandelde afgeleide instrumenten, die rechtstreeks verband houden met tot de handelsportefeuille behorende elementen bedoeld in artikel 25.

Art. 4. De in artikel 3, 2°, e), bedoelde overeenkomsten en transacties moeten voldoen aan :

- hetzij de in de punten 1°, 2°, 3° en 5° van het tweede lid opgesomde voorwaarden;

- hetzij de in de punten 4° en 5° van het tweede lid opgesomde voorwaarden.

De in het eerste lid bedoelde voorwaarden zijn de volgende :

1° de risicoposities worden dagelijks tegen marktwaarde gewaardeerd;

2° de zekerheid wordt aangepast om rekening te houden met veranderingen van betekenis in de waarde van de effecten waarop de betrokken overeenkomst of transactie betrekking heeft, overeenkomstig een voor de Commissie voor het Bank- en Financieuzen aanvaardbare regel;

3° in de overeenkomst of transactie is bepaald dat de vorderingen van de instelling automatisch en onmiddellijk worden gecompenseerd met de vorderingen van de wederpartij ingeval deze laatste in gebreke blijft;

4° de betrokken overeenkomst of transactie wordt aangegaan tussen professionele partijen;

5° een dergelijke overeenkomst of transactie wordt uitsluitend aangegaan in de gebruikelijke en passende omstandigheden; kunstmatige transacties, vooral die welke geen korte-termijntransacties zijn, zijn uitgesloten.

Art. 5. Het al dan niet opnemen van welbepaalde elementen in de handelsportefeuille geschiedt volgens objectieve procedures, waaronder in voorkomend geval de boekhoudkundige normen waaraan de betrokken instelling is onderworpen.

De boekhoudkundige procedures en normen die de samenstelling van de handelsportefeuille bepalen, moeten stelselmatig worden toegepast.

Art. 6. Ongeacht het bepaalde bij artikel 5, kan de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, indien zij dat vanuit prudentieel oogpunt passend acht, eisen dat welbepaalde elementen of categorieën van elementen in de handelsportefeuille worden opgenomen, of zich ertegen verzetten dat deze elementen in de handelsportefeuille worden opgenomen.

Onderafdeling 2. — De minimis

Art. 7. De instellingen die voldoen aan de volgende voorwaarden, kunnen de eigen-vermogensvereisten voor hun handelsportefeuille-activiteiten berekenen overeenkomstig hoofdstuk III, in plaats van overeenkomstig de bepalingen van de hoofdstukken IV tot VII. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op de normen die voortvloeien uit hoofdstuk X.

De in het eerste lid bedoelde voorwaarden zijn de volgende :

- 1° de handelsportefeuille-activiteiten bedraagt normaal niet meer dan 5 % van hun totale bedrijf;
- 2° het totaal van de handelsportefeuilleposities bedraagt normaal niet meer dan de tegenwaarde van 15 miljoen ECU in Belgische frank;
- 3° de handelsportefeuille-activiteiten bedraagt nooit meer dan 6 % van hun totale bedrijf en het totaal van hun handelsportefeuilleposities bedraagt nooit meer dan de tegenwaarde van 20 miljoen ECU in Belgische frank.

Art. 8. § 1. Om het aandeel van de handelsportefeuille-activiteiten ten opzichte van hun totale bedrijf als bedoeld in artikel 7 te berekenen, baseren de instellingen zich op het gecombineerde bedrag van de posten in en buiten balansstelling, met uitzondering van de buitenbalansverrichtingen die geen krediet- of marktrisico impliceren.

§ 2. Bij de berekening van de omvang van de activiteiten in en buiten balansstelling :

- worden de obligaties en andere schuldinstrumenten gewaardeerd tegen marktwaarde of tegen nominale waarde;
- worden de aandelen en andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, gewaardeerd tegen marktwaarde;
- worden de afgeleide instrumenten gewaardeerd tegen de nominale waarde of de marktwaarde van de onderliggende instrumenten.

Lange en korte posities worden samengevoegd, ongeacht of zij positief of negatief zijn.

Art. 9. Indien een instelling voor langere tijd een van beide of beide in artikel 7, tweede lid, 1° en 2° gestelde grenswaarden overschrijdt, of een van beide of beide in artikel 7, tweede lid, 3° gestelde grenswaarden overschrijdt, moet zij, wat haar handelsportefeuille-activiteiten betreft, voldoen aan de vereisten van artikel 82, § 2.

Onderafdeling 3. — Handelsportefeuille van geringe omvang

Art. 10. De instellingen die, hoewel zij de grenswaarden van artikel 7 overschrijden, een handelsportefeuille bezitten die, volgens de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, als een handelsportefeuille van geringe omvang kan worden beschouwd, kunnen, als overgangsmaatregel en na de voorafgaande toestemming te hebben ontvangen van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, de in artikel 11 bedoelde vereenvoudigde berekeningsmethode gebruiken, ter vervanging van de vereisten die voortvloeien uit de hoofdstukken V en VI.

Art. 11. Vereenvoudigde methode voor de berekening van de vereisten met betrekking tot handelsportefeuilles van geringe omvang bedoeld in artikel 10.

De vereisten die voortvloeien uit de hoofdstukken V en VI, worden vervangen door de volgende vereisten :

- 1° de nettopositie wordt afzonderlijk berekend voor elk financieel instrument;
- 2° voor gekochte opties stemt het vereiste overeen met dat van hun onderliggend instrument; evenwel bedraagt het vereiste niet meer dan de marktwaarde van de optie;
- 3° voor verkochte opties stemt het vereiste overeen met dat van hun onderliggend instrument;
- 4° de aandelenindexen worden niet opgesplitst en bijgevolg behandeld als individuele posities;
- 5° het vereiste dat voortvloeit uit netto-posities in obligaties en andere schuldinstrumenten is de som van de vereisten met betrekking tot het specifieke en het algemene risico, berekend als volgt :

het vereiste met betrekking tot het specifieke risico wordt berekend voor elke nettopositie na toepassing van de risicowegingsfactoren;

voor elke nettopositie wordt een bijkomend vereiste met betrekking tot het algemene risico berekend, overeenkomstig de tabel hieronder, voor instrumenten met vaste rente in functie van de resterende looptijd, en voor instrumenten waarvoor de rente wordt aangepast vóór de uiteindelijke vervaldag op basis van de resterende periode tot op het moment van de volgende rente-aanpassing :

Resterende looptijd	Vereiste (in %)
≤ 1 jaar	0,7
> 1 jaar en ≤ 5 jaar	3,25
> 5 jaar en ≤ 10 jaar	5,25
> 10 jaar	12,5

6° het vereiste dat voortvloeit uit posities in aandelen en andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, is de som van de vereisten met betrekking tot het specifieke en het algemene risico, berekend als volgt :

het eigen-vermogensvereiste met betrekking tot het specifieke risico bedraagt 4 % van de som van de absolute waarden van de netto korte en de netto lange posities;

het eigen-vermogensvereiste met betrekking tot het algemene risico bedraagt 8 % van elke nettopositie.

Onderafdeling 4. — Waardering van de posities

Art. 12. Wanneer de in artikel 7 bedoelde regeling niet van toepassing is op de instelling, waardeert zij haar handelsportefeuille dagelijks tegen marktwaarde.

Art. 13. Wanneer de marktwaarde niet direct beschikbaar en voldoende representatief is, waardeert de instelling haar handelsportefeuille dagelijks volgens voorzichtige methodes die zij zelf vaststelt en stelselmatig toepast.

HOOFDSTUK II. — *Eigen vermogen*

Art. 14. § 1. Als bestanddelen van het eigen vermogen worden in aanmerking genomen :

1° het eigen vermogen *sensu stricto*, bestaande uit de onder a) vermelde bestanddelen en na aftrek van de onder b) vermelde posten :

a) op te nemen bestanddelen :

- i) het gestort kapitaal en de uitgiftepremies;
- ii) de reserves en de overgedragen winst;
- iii) het fonds voor algemene bankrisico's;

b) af te trekken posten :

- i) het verlies van het boekjaar en het overgedragen verlies;
- ii) de oprichtingskosten;
- iii) de immateriële vaste activa;
- iv) de eigen aandelen van de instelling;
- v) de mogelijke en voorzienbare verliezen en kosten waarvoor, naar het oordeel van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, niet de nodige waardeverminderingen werden geboekt of voorzieningen werden gevormd;

2° de aanvullende bestanddelen van eigen vermogen, ten belope van hoogstens 100 % van het in 1° hiervoor omschreven eigen vermogen *sensu stricto* :

a) de herwaarderingsmeerwaarden;

b) het intern zekerheidsfonds;

c) de gestorte fondsen aangetrokken via schuldtitels met onbepaalde looptijd en andere financieringsinstrumenten en die voldoen aan de voorwaarden van § 2;

d) de achtergestelde schulden, alsook de cumulatief preferente aandelen met vaste looptijd, die beantwoorden aan de voorwaarden als bepaald bij § 3, evenwel beperkt tot een bedrag van hoogstens 50 % van het in 1° hiervoor omschreven eigen vermogen *sensu stricto*;

het bedrag waarvoor de hier bedoelde bestanddelen in aanmerking worden genomen, wordt geleidelijk afgebouwd gedurende de laatste vijf jaar die de datum van terugbetaling voorafgaan, zodat dit bedrag op het einde van het vijfde, vierde, derde, tweede en laatste jaar vóór de terugbetalingsdatum niet hoger is dan respectievelijk 80 %, 60 %, 40 %, 20 % en 0 % van het bedrag van de lening.

De in deze paragraaf sub 1° en 2°, a) en b), bedoelde bestanddelen van eigen vermogen worden bovendien slechts in aanmerking genomen na aftrek van de belastinglatenties, in de mate dat deze het bedrag verlagen ten belope waarvan de bestanddelen kunnen worden aangewend voor het dekken van risico's of verliezen.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2°, c), vermelde schuldtitels en financieringsinstrumenten dienen te beantwoorden aan de hiernavolgende voorwaarden, waarvan de naleving vooraf wordt gecontroleerd door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen :

a) geen terugbetaling is mogelijk op initiatief van de schuldeiser en zonder voorafgaande toestemming van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen;

b) de fondsen worden verstrekt op achtergestelde basis; dit betekent dat in situaties van samenloop van alle schuldeisers op het gehele vermogen van de debiteur of emittent, met name bij diens faillissement, aanvraag tot gerechtelijk akkoord of vrijwillige of gedwongen vereffening, de achtergestelde schuldeiser onherroepelijk afstand doet van zijn recht op een gelijke behandeling ten opzichte van de andere niet-bevoorrechte schuldeisers; de achtergestelde schuldeiser aanvaardt, met andere woorden, dat de debiteur of emittent, in diezelfde situaties van samenloop, slechts verplicht is hem te betalen nadat vooraf alle andere schuldeisers zijn betaald of de nodige sommen hiertoe in consignatie zijn gegeven;

c) de achterstelling is eveneens van toepassing op de verschuldigde periodieke vergoeding;

d) de debiteur of de emittent heeft het recht de betaling van de verschuldigde periodieke vergoeding uit te stellen;

e) de fondsen en de nog verschuldigde periodieke vergoeding kunnen worden aangewend tot aanzuivering van verliezen, dit terwijl de debiteur of emittent zijn werkzaamheden kan voortzetten.

§ 3. De in § 1, eerste lid, 2°, d), vermelde achtergestelde schulden en cumulatief preferente aandelen dienen te beantwoorden aan de hiernavolgende voorwaarden, waarvan de naleving vooraf wordt gecontroleerd door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen :

a) vervroegde terugbetaling is enkel mogelijk op initiatief van de debiteur en met de voorafgaande toestemming van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen;

b) hun oorspronkelijke looptijd bedraagt minstens vijf jaar; is de looptijd onbepaald, dan bedraagt de opzeggingstermijn ten minste vijf jaar;

c) de fondsen zijn verstrekt op achtergestelde basis, als gedefinieerd in § 2, b), supra;

d) de overeenkomst mag geen bepalingen bevatten krachtens dewelke de schuld in bepaalde omstandigheden, buiten de vereffening van de instelling, vóór de overeengekomen datum moet worden terugbetaald.

§ 4. Onverminderd de overeenkomstig wettelijke bepalingen toe te passen aftrekken, wordt het eigen vermogen berekend na aftrek van de volgende posten :

1° de deelnemingen in verbonden ondernemingen en ondernemingen waarmee een deelnemingsverhouding bestaat, wanneer die ondernemingen kredietinstellingen, beleggingsondernemingen of andere financiële instellingen zijn waarvan het gewone bedrijf bestaat uit het verlenen van kredieten of uit het afsluiten van andere verrichtingen die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de vereisten die voortvloeien uit dit reglement;

2° de deelnemingen in verbonden ondernemingen en ondernemingen waarmee een deelnemingsverhouding bestaat, wanneer het gaat om verzekeringsondernemingen met een ander bedrijf dan bedoeld in 1° supra;

3° de instrumenten en vorderingen bedoeld in § 1, eerste lid, 2°, c) en d), die betrekking hebben op de in 1° hiervoor vermelde ondernemingen;

4° de instrumenten en vorderingen bedoeld in artikel 15, § 1, derde lid, 3°, die betrekking hebben op de in 1° hiervoor vermelde ondernemingen;

5° de aandelen van kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en andere financiële instellingen als bedoeld in 1° hiervoor, maar die geen verbonden ondernemingen zijn en waarmee evenmin een deelnemingsverhouding bestaat, met uitzondering van de aandelen die deel uitmaken van de handelsportefeuille, alsook de in § 1, eerste lid, 2°, c) en d), en in artikel 15, § 1, derde lid, 3°, bedoelde vorderingen op en instrumenten uitgegeven door zulke instellingen, voor het gedeelte van het totaal van de hier bedoelde aandelen, vorderingen en instrumenten dat groter is dan 10 % van het eigen vermogen, als gedefinieerd in § 1, van de instelling waarvoor dit reglement geldt;

6° de bestanddelen van het eigen vermogen van de instelling die worden gehouden door ondernemingen waarin zij deelneemt of dochterondernemingen daarvan, tenzij deze bestanddelen aanvullende bestanddelen van eigen vermogen zijn als bedoeld in § 1, eerste lid, 2°, en in artikel 15, § 1, derde lid, 3°, en die de herbesteding zijn van werkmiddelen die bedoelde ondernemingen als financieringsvehikel specifiek daartoe bij derden hebben opgenomen en waarover deze derden uitdrukkelijk zijn geïnformeerd;

7° de vorderingen en de overige activa, met inbegrip van de toekomstige vorderingen en overige activa, buiten deze bedoeld in 1° tot 5° supra, op verbonden ondernemingen en ondernemingen waarmee een deelnemingsverhouding bestaat, alsook de verplichtingen voor rekening of ten gunste van zulke ondernemingen, tenzij deze vorderingen, overige activa en verplichtingen naar aard en voorwaarden verantwoorde courante bankverrichtingen zijn.

De Commissie voor het Bank- en Financiewezen kan de instelling vrijstellen van de verplichting om de in 1° tot 5° van deze paragraaf bedoelde aandelen, instrumenten en vorderingen af te trekken, wanneer het bezit ervan kadert in een sanerings- of reddingsoperatie van bedoelde ondernemingen.

Art. 15. § 1. Onverminderd artikel 14 mag een instelling die de uit de hoofdstukken IV tot VIII en de artikelen 82, § 1, 4°, en 84 voortvloeiende eigen-vermogensvereisten moet naleven, een andere definitie van eigen vermogen gebruiken om zich aan die vereisten te conformeren. Zij mag geen enkel deel van het aldus beschikbare eigen vermogen tegelijkertijd gebruiken om zich aan andere eigen-vermogensvereisten te conformeren.

De bepalingen van deze paragraaf zijn van overeenkomstige toepassing op de in artikel 83 gedefinieerde begrenzingsnormen met betrekking tot de elementen in de handelsportefeuille.

De in het eerste lid van deze paragraaf bedoelde definitie omvat de volgende elementen :

1° het in artikel 14 gedefinieerde eigen vermogen dat niet wordt gebruikt voor de dekking van de risico's die voortvloeien uit hoofdstuk III;

2° de nettowinst van de handelsportefeuille van de instelling, na aftrek van alle voorzienbare kosten of dividenden en verminderd met de verliezen op haar andere werkzaamheden, voor zover dit bedrag niet reeds is opgenomen in de in 1° supra bedoelde bestanddelen;

3° de in § 2 bedoelde achtergestelde schulden en de in § 4 bedoelde elementen, onder voorbehoud van de in de §§ 2 tot 4 opgesomde voorwaarden.

§ 2. De in § 1, derde lid, 3°, vermelde achtergestelde schulden dienen te beantwoorden aan de hiernavolgende voorwaarden, waarvan de naleving vooraf wordt gecontroleerd door de Commissie voor het Bank- en Financiewezen :

a) hun oorspronkelijke looptijd bedraagt minstens twee jaar; is de looptijd onbepaald, dan bedraagt de opzeggingstermijn ten minste twee jaar;

b) zij zijn integraal gestort en de leningsovereenkomst bevat geen bepalingen op grond waarvan de schuld in bepaalde omstandigheden, buiten de vereffening van de instelling, vóór de overeengekomen datum moet worden terugbetaald, tenzij de Commissie voor het Bank- en Financiewezen daarmee vooraf heeft ingestemd;

c) noch het hoofdbedrag van, noch de verschuldigde interesten op die achtergestelde schulden mogen worden terugbetaald indien het eigen vermogen van de betrokken instelling door die terugbetaling minder dan 100 % van de in artikel 82 gedefinieerde vereisten bedraagt;

d) de fondsen zijn verstrekt op achtergestelde basis, als gedefinieerd in artikel 14, § 2, b).

De instelling stelt de Commissie voor het Bank- en Financiewezen in kennis van alle terugbetalingen op die achtergestelde schulden zodra het eigen vermogen van de instelling minder bedraagt dan 120 % van de in artikel 82 gedefinieerde vereisten.

§ 3. De in § 1, derde lid, 3°, bedoelde schulden worden in aanmerking genomen ten belope van hoogstens 200 % van het resterende eigen vermogen *sensu stricto*, voor het beantwoorden aan de in de hoofdstukken IV tot VIII en in de artikelen 82, § 1, 4°, en 84 bedoelde eigen-vermogensvereisten.

§ 4. De instelling kan de in de § 1, derde lid, 3°, bedoelde achtergestelde schulden vervangen door elementen van dezelfde aard bedoeld in artikel 14, § 1, 1° lid, 2°, a) tot d), en die elders niet in aanmerking worden genomen voor de berekening van het eigen vermogen, binnen de grenzen bepaald bij § 3.

HOOFDSTUK III. — *Kredietrisico*

Art. 16. Definitie van het begrip "gewogen risicovolume".

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de hiernavolgende §§ 2 tot 6, omvat het gewogen risicovolume, voor de toepassing van de in artikel 18 bepaalde solvabiliteitscoëfficiënt, de volgende balans- en buiten-balansposten in de aangeduide verhoudingen, met uitsluiting, voor de instellingen die geen gebruik maken van de in artikel 7 bedoelde mogelijkheid, van de in hoofdstuk I, afdeling III, onderafdeling 1 en 3 bedoelde posten :

1° honderd percent van de vorderingen, met uitsluiting van deze vermeld in 2° en 6°, a), van deze paragraaf; hier worden eveneens de door de instelling bij derden gemobiliseerde vorderingen met verhaal op de instelling bedoeld, alsook de toekomstige vorderingen ingevolge contantverrichtingen in uitvoering en ingevolge vaste verbintenissen wegens termijnverrichtingen, buiten de in 6°, f) en g), bedoelde geschreven opties en termijnverrichtingen;

2° honderd percent van de instrumenten en vorderingen van het type bedoeld in artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, c) en d), en in artikel 15, § 1, derde lid, 3°;

3° honderd percent van de overlopende rekeningen van het actief;

4° honderd percent van de overige activa, met inbegrip van de door de instelling bij derden gemobiliseerde activa met verhaal op de instelling en van de overige toekomstige activa ingevolge contantverrichtingen in uitvoering en ingevolge vaste verbintenissen wegens termijnverrichtingen, buiten de in 6°, f) en g), bedoelde geschreven opties en termijnverrichtingen;

5° honderd percent van :

- a) de verplichtingen op grond van accepten;
- b) de verplichtingen met kredietvervangend karakter, waardoor de instelling de verbintenis van een derde moet nakomen of een vervangende geldsom betalen, indien deze derde zijn verplichtingen niet nakomt;
- c) de activa bezwaard met zakelijke zekerheden voor rekening van derden, ingeval de zekerheidstelling een kredietvervangend karakter heeft;

6° vijftig percent van :

a) de vorderingen wegens leningen die volledig zijn gewaarborgd door hypotheek op vastgoed bestemd voor bewoning, dat wordt bewoond of verhuurd door de ontener; voor leningen die terugbetaalbaar zijn door reconstitutie bij de rapporterende instelling wordt het bedrag van de vordering berekend na aftrek van, naar gelang van het geval, het reconstitutiefonds of de wiskundige reserve die voortvloeit uit een aan de lening gekoppeld levensverzekerings- of kapitalisatiecontract;

b) de verplichtingen wegens documentaire kredieten met kredietrisico voor de instelling en die niet beantwoorden aan de omschrijving onder 7° van deze paragraaf;

c) de verplichtingen zonder kredietvervangend karakter, waardoor de instelling de verbintenis van een derde moet nakomen of een vervangende geldsom betalen, indien deze derde zijn verplichtingen niet nakomt;

d) de activa bezwaard met zakelijke zekerheden voor rekening van derden, indien de zekerheidstelling geen kredietvervangend karakter heeft;

e) het onbenut gedeelte van de verplichtingen wegens betekende kredietlijnen met een oorspronkelijke looptijd van meer dan één jaar en van het onbenut gedeelte van de verplichtingen wegens betekende kredietlijnen waardoor de instelling een emittent van verhandelbaar kortlopend papier toezegt de vervangende of aanvullende financiering te verschaffen, wanneer deze emittent de gewenste financiering niet heeft verkregen door uitgifte van dergelijk papier op de markt;

f) de verplichtingen ingevolge geschreven put-opties op effecten en ander waardepapier;

g) de vervangingskost bij in gebreke blijven van de wederpartij, van de afgeleide instrumenten;

de vervangingskost wordt berekend volgens de methode gebaseerd op de waardering tegen marktwaarde; tot nader bericht kunnen de instellingen de vervangingskost van de termijnverrichtingen op rente, valuta en goud berekenen volgens de methode gebaseerd op het oorspronkelijke risico;

beide methodes zijn beschreven in artikel 17;

de termijnverrichtingen op valuta met een oorspronkelijke looptijd van hoogstens 14 kalenderdagen en de afgeleide instrumenten die worden verhandeld op erkende beurzen en waarvoor dagelijkse margevereisten gelden, moeten evenwel niet worden opgenomen in de berekeningsbasis;

7° twintig percent van de verplichtingen wegens documentaire kredieten met kredietrisico voor de instelling, voor zover de instelling een tegenwerpelijk pandrecht of ander gelijkwaardig recht heeft op de onderliggende goederen en het krediet een uitdovend karakter heeft.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1, 3°, worden de overlopende rekeningen die de instelling niet kan identificeren naar wederpartij, voor vijftig percent in het gewogen risicovolume opgenomen.

§ 3. In afwijking van de bepalingen van § 1, worden de bestanddelen bedoeld in § 1, 1°, 3°, 5° en 6° a) en g), voor twintig percent in het gewogen risicovolume opgenomen :

1° wanneer de wederpartij behoort tot de hierna vermelde overheden of instellingen, of wanneer de bestanddelen onherroepelijk en uitdrukkelijk zijn gewaarborgd door een van deze overheden of instellingen :

a) de regionale en lokale overheden van de landen van de geografische zone A, met uitzondering van de Gewesten en Gemeenschappen in België;

b) de Europese Investeringsbank;

c) de multilaterale ontwikkelingsbanken;

d) de kredietinstellingen met zetel in een land van de geografische zone A;

e) de beleggingsondernemingen met zetel in een land van de geografische zone A;

2° met een oorspronkelijke looptijd van ten hoogste één jaar en met als wederpartij een kredietinstelling met zetel in een land van de geografische zone B of onherroepelijk en uitdrukkelijk gewaarborgd door een dergelijke kredietinstelling;

3° die zijn gewaarborgd door een tegenwerpelijk pandrecht op effecten uitgegeven door hetzij de Europese Investeringsbank, hetzij een multilaterale ontwikkelingsbank;

4° die waarden ter incasso vertegenwoordigen.

§ 4. In afwijking van de bepalingen van § 1, worden de verplichtingen als bedoeld in § 1, 6°, b), c), d) en e), voor tien percent in het gewogen risicovolume opgenomen,

1° met als kredietbegunstigde een van de overheden of instellingen als bedoeld in § 3, 1°, of onherroepelijk en uitdrukkelijk gewaarborgd door een van deze overheden of instellingen;

2° met een oorspronkelijke looptijd van ten hoogste één jaar, aangegaan voor rekening van kredietinstellingen met zetel in een land van de geografische zone B of die onherroepelijk en uitdrukkelijk zijn gewaarborgd door zulke kredietinstellingen;

3° die zijn gewaarborgd door een tegenwerpelijk pandrecht op effecten uitgegeven door hetzij de Europese Investeringsbank, hetzij een multilaterale ontwikkelingsbank.

De verplichtingen als bedoeld in § 1, 6°, f), die betrekking hebben op bestanddelen die met toepassing van § 3 voor twintig percent worden gewogen, worden eveneens voor tien percent in het gewogen risicovolume opgenomen.

§ 5. In afwijking van de bepalingen van § 1 worden de verplichtingen als bedoeld in § 1, 7°, voor vier percent in het gewogen risicovolume opgenomen :

1° met als kredietbegunstigde een van de overheden of instellingen vermeld in § 3, 1°, of onherroepelijk en uitdrukkelijk gewaarborgd door een van die overheden of instellingen;

2° met een oorspronkelijke looptijd van ten hoogste één jaar, aangegaan voor rekening van kredietinstellingen met zetel in een land van de geografische zone B of onherroepelijk en uitdrukkelijk gewaarborgd door zulke kredietinstellingen;

3° die zijn gewaarborgd door een tegenwerpelijk pandrecht op effecten uitgegeven door hetzij de Europese Investeringsbank, hetzij een multilaterale ontwikkelingsbank.

§ 6. In afwijking van de bepalingen van de voorgaande paragrafen worden niet in het gewogen risicovolume opgenomen :

1° de bestanddelen die met toepassing van artikel 14, § 4, of overeenkomstig wettelijke bepalingen zijn afgetrokken van het eigen vermogen;

2° de kasmiddelen en gelijkwaardige posten;

3° de bestanddelen bedoeld in § 1, 1°, 3° en 6°, a), wanneer de wederpartij een centrale overheid of een centrale bank is van een land uit de geografische zone B en deze bovendien zijn uitgedrukt en gefinancierd in de nationale valuta van de ontleners, alsook wanneer de hier bedoelde bestanddelen onherroepelijk en uitdrukkelijk zijn gewaarborgd door een dergelijke centrale overheid of centrale bank en zijn uitgedrukt en gefinancierd in de gemeenschappelijke nationale valuta van de garantieverstrekker en de ontleners;

4° de bestanddelen bedoeld in § 1, 1°, 3°, 5°, 6° a), b), c), d), e), g) en 7°, waarvan de wederpartij behoort tot de hierna vermelde overheden of instellingen, of die onherroepelijk en uitdrukkelijk zijn gewaarborgd door een van deze overheden of instellingen, met inbegrip van de bestanddelen die zijn gewaarborgd door een tegenwerpelijk pandrecht op effecten uitgegeven door die overheden of instellingen :

a) de Europese Gemeenschappen;

b) de centrale overheden en de centrale banken van de landen van de geografische zone A;

c) de gewesten en gemeenschappen in België;

5° de bestanddelen bedoeld in § 1, 1°, 3°, 5°, 6° a), b), c), d), e), g) en 7°, die zijn gewaarborgd door een tegenwerpelijk pandrecht op door de instelling ontvangen depositos of op door haar uitgegeven en bij haar gedeponeerde depositocertificaten en ander soortgelijk papier.

De in § 1, 6°, f), bedoelde verplichtingen die betrekking hebben op bestanddelen die met toepassing van deze paragraaf van dit artikel niet dienen te worden opgenomen in het gewogen risicovolume, worden evenmin opgenomen in het gewogen risicovolume.

§ 7. De lagere wegingsfactoren bedoeld in de voorgaande paragrafen van dit artikel op grond van het bestaan van een uitdrukkelijke waarborg of een tegenwerpelijk pandrecht, worden in geval van een gedeeltelijke dekking slechts toegepast op het gewaarborgde gedeelte van de bestanddelen.

§ 8. De berekening van het gewogen risicovolume met betrekking tot de balans- en buiten-balansposten, als bepaald in dit artikel, geschiedt met inachtneming van de regels die gelden voor de verwerking van deze posten in de periodieke boekhoudstaat, in voorkomend geval na aftrek van de specifieke waardeverminderingen en voorzieningen op de betrokken posten.

Art. 17. § 1. Berekening van de vervangingskost van afgeleide instrumenten.

De vervangingskost bij in gebreke blijven van de wederpartij, van afgeleide instrumenten bedoeld in artikel 16, § 1, 6°, g), wordt berekend volgens een van de hierna vermelde methodes.

De theoretische hoofdsom en de onderliggende bedragen die voor de berekening van de vervangingskost in aanmerking worden genomen, moeten een relevante maatstaf zijn voor de berekening van het aan deze verrichtingen verbonden kredietrisico. Indien, bij voorbeeld, de overeenkomst voorziet in een vermenigvuldiging van de kasstromen, moet de theoretische hoofdsom of het onderliggende bedrag worden aangepast, om rekening te houden met de impact van de multiplicator op de risicostructuur van de betrokken verrichting. Voor verrichtingen waarbij de hoofdsom meerdere malen wordt uitgewisseld, moeten de hierna vermelde percentages worden vermenigvuldigd met het resterende aantal betalingen dat volgens de overeenkomst nog moet worden verricht.

Eerste methode.

(Methode gebaseerd op de waardering tegen marktwaarde)

De vervangingskost wordt gedefinieerd als de som van de volgende elementen :

eerste element : de actuele vervangingskost op basis van de marktwaarde ("marking to market") van de verrichtingen met een positieve waarde;

tweede element : het potentieel toekomstig kredietrisico, i.e. het produkt verkregen door vermenigvuldiging van de theoretische hoofdsom of de onderliggende waarde van elk van de uitstaande verrichtingen met hun respectief percentage;

het percentage wordt als volgt bepaald op basis van de resterende looptijd :

Resterende looptijd (1)	Verrichtingen op rente (2)	Verrichtingen op valuta en goud	Verrichtingen op aandelen	Verrichtingen op andere edele metalen	Overige verrichtingen (3)
≤ 1 jaar	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
> 1 jaar en ≤ 5 jaar	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
> 5 jaar	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

(1) Voor verrichtingen die zo zijn gestructureerd dat op gespecificeerde betalingsdata de risicopositie wordt afgerekend, en waarvan de voorwaarden zodanig worden herzien dat de marktwaarde van de verrichting op deze gespecificeerde data nihil is, is de resterende looptijd gelijk aan de periode tot de volgende herzieningsdatum. Voor verrichtingen op rente die aan deze criteria voldoen en die een resterende looptijd van meer dan een jaar hebben, mag het percentage evenwel niet lager zijn dan 0,5 %.

(2) Voor "floating/floating-renteswaps" die betrekking hebben op één valuta, wordt geen potentieel toekomstig kredietrisico berekend.

(3) De termijnverrichtingen op andere goederen dan edele metalen, alsook de termijnverrichtingen die niet reeds tot een van in de tabel vermelde categorieën behoren en die van gelijke aard zijn, moeten hier worden opgenomen.

Tweede methode.

(Methode gebaseerd op het oorspronkelijk risico)

De vervangingskost wordt verkregen door de theoretische hoofdsom of de onderliggende waarde van elk van de uitstaande verrichtingen te vermenigvuldigen met hun respectief percentage;

het percentage wordt als volgt bepaald op basis van de looptijd :

Looptijd (1)	Verrichtingen op rente	Verrichtingen op valuta en goud
≤ 1 jaar	0,5 %	2 %
> 1 jaar en ≤ 2 jaar	1 %	5 %
per bijkomende periode van maximum 1 jaar	+ 1 %	+ 3 %

(1) Voor verrichtingen op valuta en goud, de oorspronkelijke looptijd; voor verrichtingen op rente, de resterende looptijd.

§ 2. Overeenkomsten van schuldvernieuwing en schuldvergelijking op bilaterale basis

a) Wanneer een instelling met een wederpartij een bilaterale schuldvernieuwings- of schuldvergelijkingsovereenkomst heeft gesloten, mogen, voor de berekening van de in § 1 bedoelde vervangingskost en na voorafgaande toestemming van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, de uit deze overeenkomsten resulterende nettobedragen als berekend op de in sub b) bepaalde wijze worden gewogen in plaats van de betreffende brutobedragen.

Onder "bilaterale schuldvernieuwingsovereenkomsten" moeten overeenkomsten worden verstaan tussen een instelling en haar wederpartij, op grond waarvan wederkerige vorderingen en verplichtingen van de partijen automatisch worden verrekend, waarbij de schuldvernieuwing telkens wanneer zij van toepassing is, leidt tot de vaststelling van één enkel nettobedrag en één juridisch bindende nieuwe verbintenis doet ontstaan die de vroegere verbintenissen vervangt.

Opdat de Commissie voor het Bank- en Financieuzen het risicoverminderend karakter van bilaterale schuldvernieuwings- en schuldvergelijkingsovereenkomsten zou kunnen erkennen, moeten deze overeenkomsten voldoen aan de volgende voorwaarden :

(i) de instelling heeft met haar wederpartij een schuldvernieuwings- of schuldvergelijkingsovereenkomst gesloten, waaruit één enkele juridische verplichting ontstaat die alle onder die overeenkomst vallende verrichtingen bestrijkt, zodat, ingeval de wederpartij niet aan haar verplichtingen voldoet ingevolge in gebreke blijven, faillissement, liquidatie of andere soortgelijke omstandigheden, de instelling slechts een vordering tot ontvangst of een verplichting tot betaling heeft ten belope van het nettobedrag van de tegen marktwaarde gewaardeerde positieve en negatieve waarden van de verschillende onder de overeenkomst vallende verrichtingen;

(ii) de instelling heeft de Commissie voor het Bank- en Financieuzen schriftelijke en met redenen omklede juridische adviezen ter beschikking gesteld, waaruit blijkt dat, in geval van een geschil, de bevoegde rechterlijke en bestuurlijke autoriteiten tot de bevinding zouden komen dat, in de in (i) beschreven gevallen, de vorderingen en verplichtingen van de instelling beperkt zijn tot het nettobedrag als bedoeld in (i), krachtens :

- het recht van het rechtsgebied waarin de wederpartij statutair is opgericht en, indien het een buitenlands bureau van een onderneming betreft, tevens het recht van het rechtsgebied waarin het bureau is gevestigd;
- het recht dat de afzonderlijke onder de overeenkomst vallende verrichtingen beheerst, en
- het recht dat elke overeenkomst beheerst die noodzakelijk is ter uitvoering van de schuldvernieuwing of schuldvergelijking;

bedoelde juridische adviezen mogen, na goedkeuring door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, per type van schuldvernieuwing of schuldvergelijking worden opgesteld;

(iii) de instelling beschikt over passende procedures om de rechtsgeldigheid van de door haar gesloten overeenkomsten voortdurend te toetsen aan eventuele wijzigingen in de toepasselijke wetgeving;

(iv) de overeenkomsten bevatten geen beding op grond waarvan een niet in gebreke zijnde partij slechts beperkte betalingen of geen betalingen aan de boedel van de in gebreke zijnde wederpartij moet verrichten (zogenaamde "walkaway"-clausule).

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen zal het risicoverminderend karakter slechts erkennen op voorwaarde dat ieder van de betrokken Commissie voor het Bank- en Financieuzen overtuigd is van de rechtsgeldigheid van de schuldvernieuwings- of schuldvergelijkingsovereenkomsten krachtens de toepasselijke rechtsstelsels.

b) De in a) bedoelde nettobedragen worden als volgt berekend :

Schuldvernieuwingsovereenkomsten

Bij toepassing van de eerste methode worden het eerste en het tweede element berekend door de schuldvernieuwingsovereenkomst in aanmerking te nemen.

Bij toepassing van de tweede methode wordt de theoretische hoofdsom of de onderliggende waarde berekend rekening houdend met de schuldvernieuwingsovereenkomst; de in de betrokken tabel vermelde percentages zijn van toepassing.

Schuldvergelijkingsovereenkomsten

Bij toepassing van de eerste methode kan, voor de berekening van het eerste element, de vervangingskost voor verrichtingen die onder een schuldvergelijkingsovereenkomst vallen, worden berekend door de actuele theoretische netto-vervangingskost die uit de overeenkomst resulteert, in aanmerking te nemen; wanneer de schuldvergelijking tot een nettoverplichting leidt voor de berekenende instelling, wordt de vervangingskost beschouwd als gelijk aan zero.

Voor de berekening van het tweede element, mogen de nettobedragen slechts in aanmerking worden genomen bij termijnverrichtingen op valuta waarvoor de theoretische hoofdsom gelijk is aan de kasstromen, indien de te vorderen of te betalen bedragen op dezelfde valutadatum vervallen en in dezelfde valuta luiden.

Bij toepassing van de tweede methode worden :

- voor termijnverrichtingen op valuta waarvan de theoretische hoofdsom gelijk is aan de kasstromen, indien de te vorderen of te betalen bedragen op dezelfde valutadatum vervallen en in dezelfde valuta luiden, worden de theoretische hoofdsommen berekend rekening houdend met de schuldvergelijkingsovereenkomst;

de in de betrokken tabel vermelde percentages zijn van toepassing;

- voor alle overige in de tabel bedoelde verrichtingen, zijn de hiernavolgende percentages van toepassing op de theoretische hoofdsom die werd berekend zonder rekening te houden met de schuldvergelijkingsovereenkomst :

Looptijd (1)	Verrichtingen op rente	Verrichtingen op valuta en goud
≤ 1 jaar	0,5 %	2 %
> 1 jaar en ≤ 2 jaar	1 %	5 %
per bijkomendeperiode van maximum 1 jaar	+ 1 %	+ 3 %

(1) Voor verrichtingen op valuta en goud, de oorspronkelijke looptijd; voor verrichtingen op rente, de resterende looptijd.

Art. 18. Het eigen-vermogensvereiste van een instelling voor de dekking van het kredietrisico bedraagt 8 % van het gewogen risicovolume.

HOOFDSTUK IV. — Afwikkelings- en wederpartijrisico

Afdeling I. — Afwikkelings-/leveringsrisico

Art. 19. De instelling berekent het prijsverschil waarvoor zij een risico loopt, voor elke verrichting in obligaties of andere schuldinstrumenten dan wel in aandelen of andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, die na de overeengekomen leveringsdatum nog niet is afgewikkeld.

Het prijsverschil dat de instelling loopt, is het verschil tussen de overeengekomen afwikkelingsprijs voor de obligaties of andere schuldinstrumenten dan wel voor de aandelen of andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, en hun marktwaarde, indien dit verschil voor de instelling een verlies zou kunnen opleveren.

Het eigen-vermogensvereiste dat overeenstemt met het risico dat de instelling loopt, wordt berekend door het in het vorige lid bedoelde verschil te vermenigvuldigen met de passende factor in de tweede kolom van de tabel hieronder :

Aantal werkdagen na vastgestelde afwikkelingsdatum	Eigen- vermogensvereiste
5 - 15	8 %
16 - 30	50 %
31 - 45	75 %
46 of meer	100 %

Art. 20. De instelling mag het in artikel 19 bedoelde eigen-vermogensvereiste vervangen door een eigen-vermogensvereiste dat wordt berekend door de overeengekomen afwikkelingsprijs voor elke niet-afgewikkelde verrichting in obligaties of andere schuldinstrumenten, dan wel in aandelen of andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, te vermenigvuldigen met de passende factor in de tweede kolom van de tabel hieronder :

Aantal werkdagen na vastgestelde afwikkelingsdatum	Eigen- vermogensvereiste
5 - 15	0,5 %
16 - 30	4,0 %
31 - 45	9,0 %
46 of meer	zie tweede lid

Vanaf de 46e werkdag na de vastgestelde afwikkelingsdatum is het eigen-vermogensvereiste gelijk aan het hoogste van de volgende bedragen :

- 9 % van de overeengekomen afwikkelingsprijs;
- het prijsverschil als bedoeld in artikel 19, tweede lid, waarvoor de instelling een risico loopt, overeenkomstig de laatste lijn van de tabel in artikel 19.

De instelling die heeft geopteerd voor de in dit artikel gedefinieerde berekeningsmethode, past die methode stelselmatig toe.

Art. 21. De retrocessie-overeenkomsten en de omgekeerde retrocessie-overeenkomsten alsook de verstrekte en de opgenomen effectenleningen vallen niet onder de toepassing van de artikelen 19 en 20.

*Afdeling II. — Wederpartijrisico***Art. 22. Leveringen zonder tegenprestaties.**

Het eigen-vermogensvereiste voor een instelling die voor effecten heeft betaald alvorens ze te ontvangen, of die effecten heeft geleverd alvorens daarvoor betaling te hebben ontvangen, bedraagt 8 % van de waarde van de aan de instelling verschuldigde effecten of contanten, vermenigvuldigd met de voor de desbetreffende wederpartij toepasselijke risicowegingsfactor.

In het geval van grensoverschrijdende transacties is het eigen-vermogensvereiste slechts van toepassing indien ten minste één dag is verstreken sinds de instelling voor de effecten heeft betaald of de effecten heeft geleverd.

Art. 23. Retrocessie-overeenkomsten en omgekeerde retrocessie-overeenkomsten; verstrekte en opgenomen effectenleningen :

§ 1. In het geval van retrocessie-overeenkomsten en verstrekte effectenleningen met betrekking tot effecten die tot de handelsportefeuille behoren, berekent de instelling het verschil tussen de marktwaarde van de effecten en het bedrag van de door de instelling opgenomen lening of de marktwaarde van de zekerheid, indien dit verschil positief is.

In het geval van omgekeerde retrocessie-overeenkomsten en opgenomen effectenleningen die tot de handelsportefeuille behoren, berekent de instelling het verschil tussen het bedrag van de door de instelling verstrekte lening of de marktwaarde van de zekerheid en de marktwaarde van de effecten die zij heeft ontvangen, indien dit verschil positief is.

Het bedrag van de overwaarde aan zekerheid mag worden uitgesloten uit de in de vorige leden bedoelde berekeningen, indien de terugbetaling ervan zodanig is gegarandeerd dat de overdragende partij er altijd van is verzekerd dat zij de overwaarde aan zekerheid terugkrijgt indien haar wederpartij in gebreke blijft.

Gelopen rente wordt in aanmerking genomen bij de berekening van de marktwaarde van de geleende en ontleende bedragen en van de zekerheid.

De instelling die effecten of rechten met betrekking tot de eigendom van effecten overdraagt via een retrocessie-overeenkomst, alsook de instelling die effecten leent in het kader van een verstrekte effectenlening, neemt die effecten op in berekening van hun eigen-vermogensvereisten overeenkomstig de hoofdstukken V en VI.

§ 2. Het eigen-vermogensvereiste bedraagt 8 % van het overeenkomstig § 1 vastgestelde bedrag, vermenigvuldigd met de toepasselijke risicowegingsfactor.

Art. 24. Afgeleide buiten-beursinstrumenten.

Het eigen-vermogensvereiste met betrekking tot de afgeleide buiten-beursinstrumenten in de handelsportefeuille, wordt berekend overeenkomstig artikel 16, § 1, 6°, g), rekening houdend met de risicowegingsfactoren.

Afdeling III. — Overige risico's

Art. 25. Op risico's in de vorm van courtage, provisie, rente, dividend en marges met betrekking tot op een beurs verhandelde future- en optiecontracten, die niet onder de hoofdstukken V, VI en VII of de artikelen 19 tot 23 vallen en die rechtstreeks verband houden met bestanddelen van de handelsportefeuille, is een overeenkomstig hoofdstuk III bepaalde eigen-vermogensvereiste van toepassing, rekening houdend met de risicowegingsfactoren.

HOOFDSTUK V. — Renterisico dat voortvloeit uit de handelsportefeuille*Afdeling I. — Lange en korte posities. — Berekening van de nettopositie*

Art. 26. Dit hoofdstuk heeft betrekking op de posities als gedefinieerd in artikel 30, die tot de handelsportefeuille behoren en die betrekking hebben op schuldinstrumenten en andere soortgelijke instrumenten.

Het bezit van alsook de rechten en verplichtingen die betrekking hebben op rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging, zijn onderworpen aan de eigen-vermogensvereisten bedoeld in hoofdstuk III, in plaats van aan de vereisten bedoeld in dit hoofdstuk.

Art. 27. Voor de toepassing van dit hoofdstuk vormt het overschot van de lange (of korte) positie van de instelling tegenover haar korte (of lange) posities in identieke bestanddelen bedoeld in artikel 26, de nettopositie in die bestanddelen.

Alle nettoposities moeten, vóór zij worden samengevoegd, tegen de geldende contante wisselkoers worden omgerekend in Belgische frank.

Art. 28. De lange en korte posities in de in de artikelen 29 tot 32 bedoelde instrumenten worden, op de in die artikelen bepaalde wijze, behandeld als posities in het (de) onderliggende of notionele effect(en).

De termijnverrichtingen op valuta worden behandeld als twee posities in zero-couponobligaties die de te betalen en de te ontvangen valuta vertegenwoordigen.

Art. 29. Interest-future-verrichtingen, rentecontracten op termijn (FRA's) en verbintenissen tot termijnaankoop of -verkoop van obligaties en andere schuldinstrumenten worden behandeld als combinaties van lange en korte posities.

Een lange positie in interest-future-verrichtingen wordt behandeld als een combinatie van een schuld die vervalt op de leveringsdatum van het futurecontract en een vordering waarvan de vervaldatum gelijk is aan die van het instrument of de notionele positie die aan het futurecontract ten grondslag ligt.

Een verkocht rentecontract op termijn wordt behandeld als een lange positie die vervalt op de afwikkelingsdatum verlengd met de contractduur, en een korte positie die vervalt op de afwikkelingsdatum.

Om het vereiste te berekenen met betrekking tot het specifieke risico, worden zowel de schuld als de vordering opgenomen in de kolom "bestanddelen van de centrale overheid" van de tabel in artikel 36 en het schuldinstrument in de passende kolom van diezelfde tabel.

Art. 30. Voor de toepassing van de artikelen 27 en 28 wordt :

- onder "lange positie" een positie verstaan waarin een instelling de op een bepaald tijdstip in de toekomst te ontvangen rente heeft vastgelegd, en
- onder "korte positie" een positie waarin een instelling de op een bepaald tijdstip in de toekomst te betalen rente heeft vastgelegd.

Art. 31. Opties op rente, op obligaties en andere schuldinstrumenten, op financiële futures, op swaps en op valuta worden, voor de toepassing van dit hoofdstuk, behandeld alsof het posities zijn die in waarde gelijk zijn aan het bedrag van het onderliggende instrument waarop de optie betrekking heeft, vermenigvuldigd met de delta.

De aldus verkregen posities mogen worden gecompenseerd met tegengestelde posities in dezelfde onderliggende effecten of afgeleide instrumenten.

De gebruikte delta is de delta die wordt berekend door de instelling op een door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen goedgekeurde wijze of, bij ontstentenis hiervan, de door de markt meegedeelde delta in het geval van een op de beurs verhandelde optie.

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen kan, wanneer zij dat vanuit prudentieel oogpunt passend vindt, de instelling ertoe verplichten een welbepaalde delta te gebruiken of de delta te berekenen volgens een aangegeven methode.

Wanneer de instelling haar opties omzet in de onderliggende instrumenten aan de hand van de delta, is zij onderworpen aan een bijkomend vereiste om het gamma-risico en het Vega-risico te dekken.

Wanneer de instelling haar opties niet omzet in de onderliggende instrumenten aan de hand van de delta en zij geen gebruik maakt van de in artikel 79 bedoelde scenario-analysemethode, is de netto-positie voor elke optie onderworpen aan een vereiste dat gelijk is aan dat voor het onderliggende instrument waarop die optie betrekking heeft. Voor een bekomen optie is dit vereiste beperkt tot de marktwaarde van die optie.

De in dit artikel bedoelde behandeling is eveneens van toepassing op warrants en gedekte warrants die betrekking hebben op dezelfde onderliggende instrumenten als de voornoemde opties.

Art. 32. Swaps worden, met betrekking tot het algemene renterisico, op dezelfde basis behandeld als balans-instrumenten.

Aldus wordt een renteswap waarbij een instelling een variabele rente ontvangt en een vaste rente betaalt, behandeld als :

- een lange positie in een instrument met variabele rente met een looptijd die gelijk is aan de periode tot de volgende rente-aanpassing, en
- een korte positie in een instrument met vaste rente en met dezelfde looptijd als de swap zelf.

Art. 33. Voor de berekening van de vereisten met betrekking tot het algemene risico, mag een instelling die het renterisico op de in de artikelen 29 tot 32 bedoelde instrumenten tegen marktwaarde waardeert en beheert aan de hand van de geactualiseerde financiële stromen, gebruik maken van gevoeligheidsmodellen voor de berekening van de betrokken posities, en dient zij daarvan gebruik te maken voor alle obligaties of andere schuldinstrumenten die over de resterende looptijd worden afgelost en waarvan de hoofdsom niet in één keer wordt terugbetaald.

Zowel de berekeningsmethode als het gebruik ervan door de instelling moeten voldoen aan de in artikel 77 bepaalde voorwaarden en vooraf worden goedgekeurd door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen.

De posities worden in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 39 tot 51.

Op de posities in opties blijven de bijkomende vereisten van toepassing voor de dekking van het gamma- en het Vega-risico.

Art. 34. Een instelling die geen gebruik maakt van de in artikel 33 bedoelde berekeningsmethodes, mag de posities in de in de artikelen 29 tot 32 bedoelde instrumenten, ten aanzien van het algemene risico, behandelen als volledig compenserende posities, mits ze aan de volgende voorwaarden voldoen :

- de posities hebben dezelfde waarde en zijn uitgedrukt in dezelfde munt;
- de referentievoeten (voor posities met variabele rente) of de coupons (voor posities met vaste rente) sluiten nauw bij elkaar aan;
- de eerstvolgende datum van rente-aanpassing of, voor vastecouponposities, de resterende looptijd valt samen binnen de volgende grenzen :
 - minder dan een maand : dezelfde dag;
 - tussen een maand en een jaar : binnen zeven dagen;
 - meer dan een jaar : binnen dertig dagen.

Afdeling II. — Specifiek risico en algemeen risico

Art. 35. De instelling deelt haar nettoposities in naar de munten waarin zij zijn uitgedrukt en berekent het eigen-vermogensvereiste voor het algemene risico in elke munt afzonderlijk.

Het specifieke risico wordt afzonderlijk berekend voor elk van de in artikel 27 bedoelde identieke bestanddelen.

Onderafdeling 1: — Specifiek risico

Art. 36. De instelling wijst haar nettoposities toe aan de passende categorieën van de hieronder vermelde tabel op grond van hun resterende looptijd, i.e. tot hun uiteindelijke vervaldag, en vermenigvuldigt ze vervolgens met de aangegeven wegingsfactoren.

Zij maakt de som van haar gewogen posities (ongeacht of deze lang of kort zijn) om haar eigen-vermogensvereiste met betrekking tot het specifieke risico te berekenen.

Bestanddelen van de centrale overheid	Gekwalificeerde bestanddelen			Overige bestanddelen
	van 0 tot 6 maanden	meer dan 6 tot 24 maanden	meer dan 24 maanden	
0 %	0,25 %	1 %	1,6 %	8 %

Door de instelling gehouden eigen obligaties of andere schuldinstrumenten worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van het specifieke risico.

De bestanddelen van de centrale overheid worden gedefinieerd overeenkomstig artikel 38, de gekwalificeerde posten overeenkomstig artikel 37.

Art. 37. Gekwalificeerde bestanddelen.

Onder "gekwalificeerde bestanddelen" worden lange en korte posities verstaan :

1° in bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 3 van dit reglement;

2° in obligaties en andere schuldinstrumenten

- die zijn genoteerd op ten minste één gereguleerde markt van een Lid-Staat van de Europese Unie, en
- die als voldoende liquide worden beschouwd en waarvan de graad van het aan deze instrumenten verbonden kredietrisico, gelet op de solvabiliteit van de emittent, vergelijkbaar is met of lager is dan die van de in 1° hierboven bedoelde bestanddelen;

een bestanddeel zal worden beschouwd als een bestanddeel met een kredietrisicograad die vergelijkbaar is met of lager is dan die van de in 1° hierboven bedoelde bestanddelen, wanneer een rating werd toegekend die overeenstemt met een "investment grade";

3° in obligaties en andere schuldinstrumenten die voldoende liquide zijn en waarvan de graad van het aan deze instrumenten verbonden kredietrisico, gelet op de solvabiliteit van de emittent, vergelijkbaar is met of lager is dan die van de in 1° hierboven bedoelde bestanddelen;

het aan deze instrumenten verbonden kredietrisico moet op een zodanig niveau gewaardeerd zijn geworden

- door ten minste twee door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen erkende credit-ratinginstellingen, dan wel

- door één dergelijke credit-ratinginstelling, mits aan deze instrumenten door een andere door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen erkende credit-ratinginstelling geen lagere waardering is toegekend;

4° in obligaties en andere schuldinstrumenten die zijn uitgegeven door vennootschappen waarvan de effecten deel uitmaken van de BEL 20-index, mits aan deze instrumenten door een door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen erkende credit-ratinginstelling geen lagere dan de in 3° hierboven bedoelde waardering is toegekend.

Indien zij dat vanuit prudentieel oogpunt passend acht, kan de Commissie voor het Bank- en Financieuzen de instelling verplichten op een bestanddeel het hoogste vereiste toe te passen met betrekking tot het specifieke risico.

Art. 38. Bestanddelen van de centrale overheid.

Onder "bestanddelen van de centrale overheid" in de zin van artikel 36 worden lange en korte posities verstaan in de bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 6, eerste lid, 3° en volgende van dit reglement.

Onderafdeling 2. — Algemeen risico

A. Keuze van de methode.

Art. 39. Voor de berekening van het algemene risico kan de instelling :

- hetzij een op de looptijd gebaseerde methode toepassen als gedefinieerd in de artikelen 40 tot 45,
- hetzij een op de duration gebaseerde methode als gedefinieerd in de artikelen 46 tot 51.

De instelling moet de gekozen methode stelselmatig toepassen en kan slechts voor een andere methode opteren indien de Commissie voor het Bank- en Financieuzen daarmee vooraf heeft ingestemd.

B. Berekening van het algemene risico gebaseerd op de looptijd.

Art. 40. De berekening van het eigen-vermogensvereiste voor de dekking van het algemene risico bestaat uit twee fasen als gedefinieerd in de artikelen 41 tot 45 :

- eerst worden alle nettoposities gewogen naar looptijd op de in artikel 41 bedoelde wijze;
- vervolgens kunnen die gewogen posities worden verlaagd :
- wanneer een gewogen positie naast een tegengestelde gewogen positie in dezelfde looptijdklasse wordt ingenomen, en

- wanneer de tegengestelde gewogen posities zich in verschillende looptijdklassen bevinden, waarbij de omvang van de vermindering afhangt van het al dan niet in dezelfde zone voorkomen van de twee posities en van de zone (groepen van looptijdklassen) waarin zij zich bevinden.

Art. 41. De instelling wijst haar nettoposities toe aan de passende looptijdklassen in de tweede of derde kolom van de tabel in artikel 43.

Zij doet dit op grond van de resterende looptijden in het geval van instrumenten met vaste rente, en op grond van de periode tot de volgende rente-aanpassing in het geval van instrumenten waarvan de rente vóór de eindvervaldatum wordt aangepast.

De instelling maakt tevens onderscheid tussen de obligaties of andere schuldinstrumenten met een coupon van 3 % of meer en obligaties of schuldinstrumenten met een coupon van minder dan 3 %, en deelt deze overeenkomstig in in de tweede dan wel de derde kolom van de tabel.

Zij vermenigvuldigt dan elk van deze nettoposities met de wegingsfactor die voor de desbetreffende looptijd-klasse is vermeld in de vierde kolom van de tabel.

Art. 42. Vervolgens maakt de instelling de som van de gewogen lange posities en de som van de gewogen korte posities in elke looptijdklasse.

Het bedrag dat overeenstemt met de gewogen lange posities die worden gecompenseerd door gewogen korte posities in een looptijdklasse, vormt de gecompenseerde gewogen positie in die looptijdklasse.

De resterende lange of korte positie vormt de niet-gecompenseerde gewogen positie in diezelfde looptijdklasse.

De instelling berekent het totaal van de gecompenseerde gewogen posities in alle looptijdklassen.

Art. 43. De instelling berekent het totaal van de niet-gecompenseerde gewogen lange posities voor de looptijd- klassen in elk van de zones in de tabel hieronder, om de niet-gecompenseerde gewogen lange positie voor elke zone te bepalen.

Op dezelfde wijze wordt de som van de niet-gecompenseerde gewogen korte posities voor elke looptijdklasse in een bepaalde zone opgeteld om te komen tot de niet-gecompenseerde gewogen korte positie voor deze zone.

Het deel van de niet-gecompenseerde gewogen lange positie van een bepaalde zone dat gelijk is aan de niet-gecompenseerde gewogen korte positie voor dezelfde zone, is de gecompenseerde gewogen positie voor die zone.

Het deel van de niet-gecompenseerde gewogen lange of korte positie voor een zone die niet op deze wijze kan worden gecompenseerd, vormt de niet-gecompenseerde gewogen positie voor die zone.

Zone	Looptijdklassen		Wegingsfactor (%)	Veronderstelde renteverandering (%)
	Coupon van			
	3 % of meer	minder dan 3 %		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Een	0 ≤ 1 maand	0 ≤ 1 maand	0	—
	> 1 ≤ 3 maanden	> 1 ≤ 3 maanden	0,2	1
	> 3 ≤ 6 maanden	> 3 ≤ 6 maanden	0,4	1
	> 6 ≤ 12 maanden	> 6 ≤ 12 maanden	0,7	1
Twee	> 1 ≤ 2 jaar	> 1 ≤ 1,9 jaar	1,25	0,9
	> 2 ≤ 3 jaar	> 1,9 ≤ 2,8 jaar	1,75	0,8
	> 3 ≤ 4 jaar	> 2,8 ≤ 3,6 jaar	2,25	0,75
Drie	> 4 ≤ 5 jaar	> 3,6 ≤ 4,3 jaar	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 jaar	> 4,3 ≤ 5,7 jaar	3,25	0,7
	> 7 ≤ 10 jaar	> 5,7 ≤ 7,3 jaar	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 jaar	> 7,3 ≤ 9,3 jaar	4,5	0,6
	> 15 ≤ 20 jaar	> 9,3 ≤ 10,6 jaar	5,25	0,6
	> 20 jaar	> 10,6 ≤ 12 jaar	6	0,6
		> 12 ≤ 20 jaar	8	0,6
	> 20 jaar	12,5	0,6	

Art. 44. § 1. De instelling berekent het bedrag ten belope waarvan de niet-gecompenseerde gewogen lange (korte) positie in zone één gecompenseerd wordt door het bedrag van de niet-gecompenseerde gewogen korte (lange) positie in zone twee. Dit bedrag wordt in artikel 45 aangeduid als de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones één en twee.

§ 2. Dezelfde berekening wordt vervolgens gemaakt voor het resterende deel van de niet-gecompenseerde gewogen positie in zone twee en de niet-gecompenseerde gewogen positie in zone drie, om de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones twee en drie te bepalen.

§ 3. De instelling mag de volgorde van de voorgaande paragrafen omkeren, dat wil zeggen eerst de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones twee en drie berekenen en vervolgens die tussen de zones één en twee.

§ 4. Om de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones één en drie te bepalen, wordt vervolgens berekend tot welk bedrag het resterende deel van de niet-gecompenseerde gewogen positie in zone één wordt gecompenseerd door het deel dat voor zone drie resteert nadat deze zone is gecompenseerd met zone twee.

§ 5. De na de drie afzonderlijke compensatieberekeningen van de §§ 1 tot 4 resterende posities worden vervolgens opgeteld, om de resterende niet-gecompenseerde gewogen positie te bepalen.

Art. 45. Het eigen-vermogensvereiste van de instelling wordt, per valuta, berekend als de som van :

- a) 10 % van de som van de gecompenseerde gewogen posities in alle looptijdklassen;
- b) 40 % van de gecompenseerde gewogen positie in zone één;
- c) 30 % van de gecompenseerde gewogen positie in zone twee;
- d) 30 % van de gecompenseerde gewogen positie in zone drie;
- e) 40 % van de gecompenseerde gewogen posities tussen de zones één en twee, en tussen de zones twee en drie;
- f) 150 % van de gecompenseerde gewogen posities tussen de zones één en drie;
- g) 100 % van de resterende niet-gecompenseerde gewogen positie.

Het eigen-vermogensvereiste van de instelling voor alle valuta's is gelijk aan de som van de vereisten berekend voor alle valuta's afzonderlijk.

C. Berekening van het algemene risico gebaseerd op de duration.

Art. 46. De instelling berekent, uitgaande van de marktwaarde van elke obligatie met vaste rente of elk ander schuldinstrument met vaste rente, het rendement tot vervaldag, wat overeenstemt met het impliciete discontopercentage voor dat effect.

Bij instrumenten met variabele rente berekent de onderneming, uitgaande van de marktwaarde van elk instrument, het rendement op basis van de hypothese dat het kapitaal verschuldigd is op het tijdstip van de eerstvolgende rente-aanpassing.

Art. 47. Vervolgens berekent de instelling voor elke obligatie of elk ander schuldinstrument de "gewijzigde duration" op grond van de volgende formule :

$$\text{Gewijzigde duration} = \frac{\text{Duration (D)}}{(1 + r)}$$

waarin

$$D = \frac{\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+r)^t}}{\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+r)^t}}$$

r = rendement tot vervaldag overeenkomstig artikel 46,

C_t = kasstroom op tijdstip t,

m = totale looptijd als gedefinieerd in artikel 46.

Art. 48. De instelling brengt elke obligatie of elk ander schuldinstrument, op basis van de gewijzigde duration van het instrument, onder in de passende zone van de tabel hieronder :

Zone	Gewijzigde duration	Veronderstelde renteverandering (%)
(1)	(2)	(3)
Een	> 0 ≤ 1	1
Twee	> 1 ≤ 3,6	0,85
Drie	> 3,6	0,7

Art. 49. De instelling berekent de naar duration gewogen positie van elke instrument door de marktwaarde ervan te vermenigvuldigen met de gewijzigde duration en met de veronderstelde renteverandering voor een instrument met die specifieke gewijzigde duration (zie kolom 3 van de tabel in artikel 48).

Art. 50. De instelling bepaalt haar naar duration gewogen lange en korte posities in elke zone.

Het bedrag van de lange gecompenseerde gewogen posities dat in elke zone door korte gecompenseerde gewogen posities wordt gecompenseerd, is de gecompenseerde naar duration gewogen positie voor deze zone.

De instelling berekent vervolgens de niet-gecompenseerde naar duration gewogen positie voor elke zone.

Zij volgt dan de in artikel 44 bedoelde werkwijze voor de niet-gecompenseerde gewogen posities.

Art. 51. Het eigen-vermogensvereiste voor de instelling wordt is, per munt, gelijk aan de som van :

- 2 % van de gecompenseerde naar duration gewogen positie in elke zone;
- 40 % van de gecompenseerde naar duration gewogen posities tussen de zones één en twee en tussen de zones twee en drie;
- 150 % van de gecompenseerde naar duration gewogen posities tussen de zones één en drie;
- 100 % van de resterende niet-gecompenseerde naar duration gewogen positie.

Het eigen-vermogensvereiste van de instelling voor alle munten samen is gelijk aan de som van de vereisten berekend voor elke munt afzonderlijk.

HOOFDSTUK VI. — *Positierisico in aandelen dat voortvloeit uit de handelsportefeuille*

Afdeling I. — Berekening van de nettopositie

Art. 52. Dit hoofdstuk heeft betrekking op de posities die tot de handelsportefeuille behoren en betrekking hebben op eigendomsbewijzen en andere soortgelijke instrumenten.

Het bezit van alsook de rechten en verplichtingen die betrekking hebben op rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging, zijn onderworpen aan de eigen-vermogensvereisten bedoeld in hoofdstuk III, in plaats van aan de vereisten bedoeld in dit hoofdstuk.

Art. 53. Voor de toepassing van dit hoofdstuk is het overschot van de lange (korte) positie van de instelling tegenover haar korte (lange) positie in identieke bestanddelen als bedoeld in artikel 52, de nettopositie van de instelling in die bestanddelen.

Alle nettoposities moeten, voor zij worden samengevoegd, tegen de geldende contante wisselkoers worden omgerekend in Belgische frank.

Art. 54. De posities in afgeleide instrumenten of converteerbare effecten bedoeld in de artikelen 55 tot 57 mogen, op de in die artikelen beschreven wijze, worden behandeld als posities in het (de) onderliggende of notionele effect(en).

Art. 55. Opties op aandelen en op andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld of op aandelen-indexen worden, voor de toepassing van dit hoofdstuk, behandeld alsof het posities zijn die in waarde gelijk zijn aan het bedrag van het onderliggende instrument waarop de optie betrekking heeft, vermenigvuldigd met de delta.

De aldus verkregen posities mogen worden gecompenseerd met tegengestelde posities in identieke onderliggende effecten of afgeleide instrumenten.

De gebruikte delta is de delta die wordt berekend door de instelling op een door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen goedgekeurde wijze of, bij ontstentenis hiervan, de door de markt meegedeelde delta in het geval van een op de beurs verhandelde optie.

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen kan, wanneer zij dat vanuit prudentieel oogpunt passend vindt, de instelling ertoe verplichten een welbepaalde delta te gebruiken of de delta te berekenen volgens een aangegeven methode.

Wanneer de instelling haar opties omzet in de onderliggende instrumenten aan de hand van de delta, is zij onderworpen aan een bijkomend vereiste om het gamma- en het vega-risico te dekken.

Wanneer de instelling haar opties niet omzet in de onderliggende instrumenten aan de hand van de delta en geen gebruik maakt van de in artikel 79 bedoelde scenario-analysemethode, is de nettopositie voor elke optie onderworpen aan een vereiste gelijk aan die voor het onderliggende instrument waarop die optie betrekking heeft. Voor een bekomen optie is dit vereiste beperkt tot de marktwaarde van die optie.

De in dit artikel bedoelde behandeling is eveneens van toepassing op warrants en gedekte warrants die betrekking hebben op dezelfde onderliggende instrumenten als de voornoemde opties.

Art. 56. De effecten die converteerbaar zijn in aandelen of in andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, mogen worden behandeld alsof het posities zijn in aandelen of andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, die in waarde gelijk zijn aan het bedrag van het instrument waarin die waardepapieren kunnen worden geconverteerd, vermenigvuldigd met de delta.

De aldus verkregen posities mogen worden gecompenseerd met tegengestelde posities in identieke onderliggende effecten of afgeleide instrumenten. Niettemin blijven de vereisten van dit hoofdstuk van toepassing op 10 % van de posities die worden gecompenseerd met posities die voortvloeien uit de conversie van converteerbare effecten.

Art. 57. Aandelenindexfutures en naar de delta gewogen equivalenten van opties in aandelenindexfutures mogen worden opgesplitst in posities in elk van de samenstellende aandelen en andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld.

Deze posities mogen worden behandeld als onderliggende posities in de desbetreffende aandelen of andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, en mogen, in voorkomend geval, worden gecompenseerd met tegengestelde posities in de onderliggende aandelen of andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld zelf.

Art. 58. De instelling maakt, per markt, de som van alle netto lange posities en de som van alle netto korte posities. Het totaal van beide sommen vormt haar totale brutopositie.

Het overschot van de ene som op de andere vormt haar totale nettopositie.

Afdeling II. — Specifiek risico

Art. 59. § 1. De instelling vermenigvuldigt haar totale brutopositie met 4 % om haar eigen-vermogensvereiste met betrekking tot het specifieke risico te berekenen.

§ 2. Het eigen-vermogensvereiste voor het specifieke risico kan tot 2 % worden teruggebracht voor gediversifieerde portefeuilles die bestaan uit aandelen en andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, die zeer liquide zijn en die voldoen aan de volgende voorwaarden :

- het mag niet gaan om emittenten die obligaties en andere schuldinstrumenten hebben uitgegeven waarvoor, overeenkomstig artikel 36 van dit reglement, een vereiste van 8 % geldt;

- geen individuele positie mag meer dan 5 % bedragen van de waarde van de totale portefeuille aandelen en andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, van de instelling;

de posities mogen evenwel individueel 10 % vertegenwoordigen van de waarde van de totale portefeuille aandelen en andere effecten die met aandelen kunnen worden gelijkgesteld, van de instelling, op voorwaarde dat het totaal van die posities niet meer dan 50 % van de portefeuille bedraagt.

§ 3. Het eigen-vermogensvereiste voor de dekking van het specifieke risico met betrekking tot een aandelenindexfuture of het naar de delta gewogen equivalent van een optie in een aandelenindexfuture, wordt teruggebracht tot :

- 0 % wanneer de aandelenindex op de beurs wordt verhandeld en sterk gediversifieerd is;

- 2 % wanneer de aandelenindex op de beurs wordt verhandeld en weinig gediversifieerd is.

Afdeling III. — Algemeen risico

Art. 60. Het eigen-vermogensvereiste met betrekking tot de dekking van het algemene risico, is gelijk aan de som van de absolute waarden van de totale nettoposities per markt van de instelling vermenigvuldigd met 8 %.

HOOFDSTUK VII. — Vaste overneming en waarborg van goede afloop

Afdeling I. — Vaste overneming

Art. 61. Bij vaste overneming van schuldinstrumenten of eigendomsbewijzen, mag de in artikel 62 gedefinieerde procedure worden gebruikt om het eigen-vermogensvereiste voor die verrichting te bepalen.

Art. 62. § 1. Eerst wordt de nettopositie berekend door de op grond van een formele overeenkomst bij derden geplaatste of door derden overgenomen positie, af te trekken.

§ 2. Vervolgens worden op de nettoposities de volgende verlagingsfactoren toegepast :

- werkdag 0 : 100 %,

werkdag 1 : 90 %,

werkdagen 2 en 3 : 75 %,

werkdag 4 : 50 %,

werkdag 5 : 25 %,

na werkdag 5 : 0 %.

Voor de toepassing van dit artikel is "werkdag 0" de werkdag waarop de instelling een onherroepelijke verbintenis heeft aangegaan tot aanvaarding van een vast aantal effecten tegen een overeengekomen prijs.

§ 3. Daarna wordt de verlaagde netto-positie opgenomen in de berekening van het eigen-vermogensvereiste overeenkomstig de hoofdstukken V en VI.

Afdeling II. — Waarborg van goede afloop

Art. 63. Wanneer de instelling een waarborg van goede afloop verleent voor een verrichting in schuldinstrumenten of eigendomsbewijzen, voegt zij, voor de berekening van de vereisten die voortvloeien uit de hoofdstukken V en VI, de volgende ratio's van de nettoverbintenis van waarborg van goede afloop toe aan haar posities :

- de vijfde werkdag voorafgaand aan werkdag 0 : 25 %,
- de vierde werkdag voorafgaand aan werkdag 0 : 50 %,
- de derde en de tweede werkdag voorafgaand aan werkdag 0 : 75 %,
- de werkdag voorafgaand aan werkdag 0 : 90 %,
- werkdag 0 : 100 %.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "werkdag 0" de werkdag verstaan waarop de instelling haar verplichtingen moet nakomen die voortvloeien uit de verleende waarborg van goede afloop.

Voor de periode die afloopt op de zesde werkdag voorafgaand aan werkdag 0 en die aanvangt op de dag waarop de instelling een waarborg van goede afloop verleent, geldt voor de instelling een vereiste van 8 %, dat wordt berekend op 10 % van het bedrag van de nettoverbintenis, na toepassing van de risicowegingsfactoren.

Afdeling III. — Organisatie

Art. 64. De instellingen moeten passende systemen invoeren voor toezicht op en controle van de risico's die voortvloeien uit

- de vaste overneming tijdens de periode tussen de dag waarop de oorspronkelijke verbintenis wordt aangegaan, en de eerste werkdag, en
- de waarborg van goede afloop tijdens de periode tussen de dag waarop de instelling een waarborg van goede afloop verleent, en de vijfde werkdag voorafgaand aan werkdag 0, rekening houdend met de op de betrokken markten gelopen risico's.

HOOFDSTUK VIII. — Wisselkoersrisico

Art. 65. Dit hoofdstuk is van toepassing op de netto-posities die voortvloeien uit het geheel van de activiteiten van de instelling en die betrekking hebben op :

- valuta;
- goud;
- andere edele metalen.

Art. 66. Nettopositie.

De instelling berekent haar nettopositie afzonderlijk in elke munt, met inbegrip van de Belgische frank, in goud en in elk van de andere edele metalen.

De nettopositie is de som van de volgende bestanddelen, positief of negatief :

- de netto contante positie, dat wil zeggen alle activa min alle passiva, met inbegrip van de gelopen, nog niet vervallen rente;
- de netto termijnpositie, dat wil zeggen alle te ontvangen bedragen min alle te betalen bedragen in het kader van termijnverrichtingen op valuta, op goud en op andere edele metalen, met inbegrip van de verrichtingen die een vaste verbintenis tot aankoop van een toekomstig actief inhouden;
- onherroepelijke garanties en soortgelijke instrumenten die zeker zullen worden opgevraagd;
- netto toekomstige inkomsten en uitgaven die nog niet zijn vervallen maar reeds volledig werden gedekt;
- het op de delta gebaseerde equivalent van de totale portefeuille van opties op valuta, op goud en op andere edele metalen;
- de marktwaarde van andere opties dan opties op valuta, op goud en op andere edele metalen.

Voor de berekening van de nettopositie in goud en in elk van de andere edele metalen, moet onder "bedrag" de hoeveelheid van die elementen worden verstaan uitgedrukt in gram.

De instelling mag posities die zij doelbewust heeft ingenomen om zich te lekken tegen de ongewenste impact van wisselkoersschommelingen op haar eigen-vermogensratio, buiten beschouwing laten bij de berekening van de nettopositie. Dergelijke posities moeten van structurele aard zijn en mogen geen handelskarakter hebben. Voor het buiten beschouwing laten ervan alsook voor wijzigingen in de daarvoor geldende voorwaarden, is de voorafgaande toestemming van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen vereist.

De in het vorige lid bedoelde behandeling mag worden toegepast voor posities die betrekking hebben op bestanddelen die van het eigen vermogen werden afgetrokken.

Art. 67. Nettoposities in samengestelde munten mogen, bij de berekening van de nettopositie per munt, worden opgesplitst in de samenstellende munten aan de hand van de geldende quota.

Art. 68. De instelling mag, bij de berekening van de netto open positie in elke munt, gebruik maken van de netto actuele waarde.

Deze methode moet stelselmatig worden toegepast, per activiteit of per coherent geheel van activiteiten.

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen kan het gebruik voorschrijven van een welbepaalde methode voor de actualisering of voor het bepalen van de gebruikte rentevoeten.

Art. 69. Totale nettopositie in vreemde munt.

De overeenkomstig de artikelen 66 tot 68 berekende netto korte en lange posities in elke munt, met uitzondering van de Belgische frank, goud en andere edele metalen, worden omgerekend tegen de contante koers van de Belgische frank.

Zij worden dan afzonderlijk samengeteld tot respectievelijk :

- het totaal van de netto korte posities in vreemde munten, en
- het totaal van de netto lange posities in vreemde munten.

Het hoogste van de absolute waarden van deze twee totalen is de totale nettopositie in vreemde munt van de instelling.

Art. 70. Het eigen-vermogensvereiste voor de dekking van het wisselkoersrisico op posities in valuta bedraagt 8 % van het deel van de totale nettopositie in vreemde munt van de instelling dat 2 % van het totale eigen vermogen overstijgt.

Art. 71. Goud en andere edele metalen.

De nettoposities in goud en in elk van de andere edele metalen bedoeld in artikel 65 worden afzonderlijk behandeld.

De netto lange en korte posities in goud en in elk van de andere edele metalen worden omgerekend tegen de contante koers van de Belgische frank.

Het eigen-vermogensvereiste voor de dekking van het wisselkoersrisico op goud bedraagt 8 % van de netto lange of korte positie van de instelling in goud.

Het eigen-vermogensvereiste voor de dekking van het wisselkoersrisico op andere edele metalen bedraagt 15 % van de netto lange of korte positie van de instelling in elk van de betrokken edele metalen.

Art. 72. Wanneer de instelling haar opties niet omzet in de onderliggende instrumenten aan de hand van de delta en geen gebruik maakt van de in artikel 79 bedoelde scenario-analysemethode, mogen de eigen-vermogensvereisten met betrekking tot die opties afzonderlijk worden berekend. Die vereisten worden vervolgens opgeteld bij de andere vereisten die overeenkomstig dit hoofdstuk werden berekend, wat resulteert in het totale vereiste dat voortvloeit uit het wisselkoersrisico.

Het vereiste met betrekking tot elke optie is dan gelijk aan 8 % van het hoogste van de op basis van de contantkoers berekende tegenwaarde in Belgische frank van de volgende bedragen :

- het te ontvangen bedrag bij uitoefening van de optie;
- het te betalen bedrag bij uitoefening van de optie,

wanneer een optie betrekking heeft op een ander edel metaal, is het percentage dat moet worden toegepast, 15 % in plaats van 8 %.

Het vereiste met betrekking tot een gekochte optie mag evenwel niet meer bedragen dan de marktwaarde van die optie.

Art. 73. Nauw gecorreleerde munten.

De instellingen die passende methodes hanteren voor de opvolging en de berekening van de correlaties tussen muntparen, mogen het eigen-vermogensvereiste met betrekking tot posities in nauw gecorreleerde munten, berekenen volgens de in dit artikel gedefinieerde methode, indien de Commissie voor het Bank- en Financieuzen daarmee vooraf heeft ingestemd.

Een muntpaar mag alleen dan als nauw gecorreleerd worden aangemerkt indien, berekend op basis van dagelijkse gegevens inzake wisselkoersen vastgesteld tijdens de voorafgaande drie of vijf jaar, met een waarschijnlijkheid van ten minste

- 99 % bij een observatieperiode van drie jaar, of
- 95 % bij een observatieperiode van vijf jaar,

vaststaat dat het verlies op gelijke en tegengestelde posities in die munten gedurende de volgende tien werkdagen niet meer dan 4 % bedraagt van de waarde van de gecompenseerde positie in kwestie (uitgedrukt in Belgische frank).

Het eigen-vermogensvereiste met betrekking tot de gecompenseerde positie in twee nauw gecorreleerde munten bedraagt 4 % van de waarde van de gecompenseerde nettopositie.

Het eigen-vermogensvereiste met betrekking tot niet-gecompenseerde nettoposities in nauw gecorreleerde munten en met betrekking tot alle nettoposities in andere munten, bedraagt 8 %, vermenigvuldigd met de hoogste van de absolute waarden van het totaal van de netto korte posities of van de netto lange posities in deze munten, na aftrek van de gecompenseerde posities in nauw gecorreleerde munten.

Art. 74. De instellingen mogen de nettoposities in munten die het voorwerp uitmaken van een juridisch bindende overeenkomst tussen staten ter beperking van fluctuaties ten opzichte van andere munten die onder dezelfde overeenkomst vallen, uitsluiten van de door hen toegepaste methodes als bedoeld in de vorige artikelen.

De instellingen berekenen hun gecompenseerde nettoposities in die munten en passen daarop een eigen-vermogensvereiste toe dat niet lager is dan de helft van de maximaal toegestane fluctuatie die voor de betrokken munten in de overeenkomst tussen staten is vastgelegd.

Niet-gecompenseerde nettoposities in deze munten worden op dezelfde wijze behandeld als de andere munten.

Art. 75. In afwijking van de vorige artikelen van dit hoofdstuk mogen de instellingen een andere methode gebruiken die voldoet aan de in artikel 78 vastgestelde voorwaarden.

Art. 76. Wanneer de instelling haar opties omzet in de onderliggende instrumenten aan de hand van de delta, is zij onderworpen aan een bijkomend vereiste om het gamma- en het vega-risico te dekken.

HOOFDSTUK IX. — Specifieke berekeningsmethodes

Art. 77. De in artikel 33 bedoelde berekeningsmethode moet posities opleveren met dezelfde gevoeligheid voor renteschommelingen als de onderliggende kasstroom.

Bij de beoordeling van deze gevoeligheid moet worden uitgegaan van onafhankelijke schommelingen in over de gehele rendementscurve bemonsterde rentevoeten, waarbij ten minste één gevoeligheidspunt in elk van de in de tabel in artikel 43 opgenomen looptijdklassen wordt genomen.

Art. 78. De in artikel 75 bedoelde berekeningsmethodes moeten een eigen-vermogensvereiste opleveren dat :

1° meer bedraagt dan de eventuele verliezen die zich :

- in ten minste 95 % van de voortschrijdende periodes van tien werkdagen in de voorgaande vijf jaar, of anders
- in ten minste 99 % van de voortschrijdende periodes van tien werkdagen in de voorgaande drie jaar,

zouden hebben voorgedaan indien de instelling elke dergelijke periode met haar huidige posities was ingegaan; of

2° uitgaande van een analyse van de wisselkoersfluctuaties gedurende alle voortschrijdende periodes van tien werkdagen in de voorgaande vijf jaar :

- in 95 % of meer van de gevallen meer bedraagt dan de waarschijnlijke verliezen gedurende de eerstvolgende periode van 10 werkdagen, of

- in 99 % of meer van de gevallen meer bedraagt dan die waarschijnlijke verliezen, indien de analyse van de wisselkoersfluctuaties alleen op de voorgaande drie jaar betrekking heeft;

3° ongeacht het bedrag van de in de vorige punten bedoelde eigen-vermogensvereisten, meer bedraagt dan 2 % van de netto open positie als berekend in artikel 69.

Art. 79. Scenario-analysemethode.

§ 1. Indien de Commissie voor het Bank- en Financieuzen daarmee vooraf heeft ingestemd, mag een instelling, voor haar optieportefeuille en de dekkingposities die daarop betrekking hebben, gebruik maken van de in dit hoofdstuk gedefinieerde scenario-analysemethode, in afwijking van de bepalingen in de hoofdstukken V, VI en VIII.

§ 2. De posities in opties en de dekkingposities die daarop betrekking hebben, maken het voorwerp uit van een afzonderlijke behandeling.

De vereisten met betrekking tot het specifieke risico als bedoeld in de hoofdstukken V en VI blijven evenwel van toepassing op de overeenkomstig dit artikel verwerkte posities.

§ 3. De instelling bepaalt een vast gamma wijzigingen van de risicofactoren van de optieportefeuille en berekent de schommelingen van de waarde van die portefeuille in de diverse stadia van de aldus gevormde matrix.

Om het eigen-vermogensvereiste te bepalen, herwaardeert de instelling de portefeuille in functie van de gelijktijdige wijzigingen in de onderliggende rentevoet of koers van de optie en in de volatiliteit van die rentevoet of koers, op de hierna bepaalde wijze.

Dit veronderstelt de opstelling van een reeks tweedimensionele matrices voor de herwaardering van de prijs die, wat de eerste dimensie betreft, overeenstemt met de schommelingen in de onderliggende rentevoet of koers en, wat de tweede dimensie betreft, met de schommelingen in de volatiliteit van die rentevoet of koers.

Een herwaarderingsmatrix wordt opgesteld voor elke optieportefeuille die betrekking heeft op eenzelfde instrument, zoals hierna gedefinieerd :

Er wordt een afzonderlijke matrix opgesteld voor :

1° de schuldinstrumenten of rentevoeten, per munt, voor elke looptijdklasse als gedefinieerd in artikel 43, of, indien de instelling gebruik maakt van de op de duration gebaseerde methode, voor elke zone als gedefinieerd in artikel 48;

2° de aandelen en indexen, voor elke markt;

3° de munten en het goud, voor elk muntpaar of voor goud;

4° de andere edele metalen, voor elk edel metaal afzonderlijk.

§ 4. Voor elke matrix worden de opties en de dekkingposities die daarop betrekking hebben, gewaardeerd voor een welbepaalde vork boven en onder de huidige waarde van het onderliggende instrument.

Die vork wordt vastgelegd voor de risicocategorie die betrekking heeft op de betrokken onderliggende rentevoet of koers (rentevoet, koers van het eigendomsbewijs, wisselkoers).

De voorgestelde vorken zullen :

- voor de rentevoeten, verenigbaar zijn met de hoogste van de hypothesen met betrekking tot de schommeling van het rendement als bedoeld in de tabel in artikel 43 (of in artikel 48 voor de instellingen die gebruik maken van de op de duration gebaseerde methode), dus 1 % voor de posities van zone 1, 0,9 % voor de posities van zone 2 en 0,75 % voor de posities van zone 3 (of 1 % voor de posities van zone 1, 0,85 % voor de posities van zone 2 en 0,7 % voor de posities van zone 3 voor de instellingen die gebruik maken van de op de duration gebaseerde methode);

- voor de aandelen, in het geval van een index, tussen min 8 % en plus 8 % bedragen;

- voor het goud en de valuta's, tussen min 8 % en plus 8 % bedragen;

- voor de andere edele metalen, tussen min 15 % en plus 15 % bedragen.

Voor alle risicocategorieën moet de vork in ten minste 10 gelijke intervallen worden onderverdeeld ten aanzien van de huidige waarneming.

§ 5. De tweede dimensie van de matrix heeft betrekking op een wijziging van de volatiliteit van de onderliggende rentevoet of koers.

De portefeuille zal in principe worden geherwaardeerd voor een volatiliteitsschommeling van min 25 % en plus 25 %.

Wanneer de omstandigheden dit rechtvaardigen, kan de Commissie voor het Bank- en Financieuzen het gebruik van een andere volatilitetswijziging en/of de berekening van tussenliggende punten van het rooster voorschrijven.

§ 6. Het eigen-vermogensvereiste wordt gevormd door de som van de hoogste verliezen van de waarde van de portefeuille die worden berekend in elke waarderingsmatrix.

HOOFDSTUK X. — *Risicoconcentratie*

Art. 80. Definitie van de begrippen "geheel van de risico's", "eenzelfde wederpartij" en "groot risico"

§ 1. Onder voorbehoud van het bepaalde bij de hiernavolgende §§ 2 tot 6 en het bepaalde bij artikel 81, omvat het geheel van de risico's voor de toepassing van de in artikel 83 bepaalde begrenzingsnormen, de balans- en buitenbalansposten bedoeld in artikel 16, § 1, in de aldaar aangeduide verhoudingen. Artikel 16, §§ 7 en 8, is van overeenkomstige toepassing.

§ 2. In afwijking van § 1 worden ten belope van honderd percent in het geheel van de risico's opgenomen :

1° het onbenut gedeelte van betekende kredietlijnen die hetzij een oorspronkelijke looptijd hebben van hoogstens één jaar, hetzij door de instelling op elk ogenblik onvoorwaardelijk en zonder vooropzeg kunnen worden beëindigd, tenzij tussen de instelling en de wederpartij een verbintenis bestaat die eerstgenoemde op elk ogenblik toelaat de opname op de kredietlijn te beperken tot de begrenzingsnormen als opgelegd bij dit reglement;

2° de verplichtingen en de vervangingskost bedoeld in artikel 16, § 1, 6°, b) tot g).

§ 3. In afwijking van § 1 worden de verplichtingen wegens documentaire kredieten bedoeld in artikel 16, § 1, 7°, ten belope van vijftig percent in het geheel van de risico's opgenomen.

§ 4. In afwijking van de voorgaande paragrafen worden de bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 1, ten belope van twintig percent in het geheel van de risico's opgenomen, wanneer de wederpartij behoort tot een van de hierna vermelde overheden of instellingen :

1° de regionale en lokale overheden van Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, met uitzondering van de Gewesten en Gemeenschappen in België;

2° de kredietinstellingen en de beleggingsondernemingen met zetel in een land van de geografische zone A, voor zover de voornoemde bestanddelen geen bestanddeel zijn van eigen vermogen.

De in artikel 16, § 1, 6°, f), bedoelde verplichtingen worden voor twintig percent in het geheel van de risico's opgenomen, wanneer zij betrekking hebben op bestanddelen die, met toepassing van het eerste lid, voor twintig percent in het geheel van de risico's dienen te worden opgenomen.

§ 5. In afwijking van de voorgaande paragrafen, worden niet in het geheel van de risico's opgenomen :

1° de bestanddelen bedoeld in artikel 16, §§ 2 en 6, eerste lid, 1° en 2°;

2° de bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 1, met een wederpartij als bepaald in artikel 16, § 6, eerste lid, 3°, uitgedrukt en gefinancierd in de nationale valuta van de wederpartij;

3° de bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 1, met een wederpartij als bepaald in artikel 16, § 6, eerste lid, 4°;

4° de bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 1, 1° en 3°, wanneer de wederpartij een kredietinstelling is waarmee de instelling waarvoor dit reglement geldt, is verbonden in het kader van een wettelijk of statutair geregeld netwerk, op grond waarvan de eerstgenoemde instelling is belast met de verevening ("clearing") van de onderlinge geldposities van de deelnemers aan het netwerk;

5° de bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 1, wanneer de wederpartij een van de hiernavolgende ondernemingen is die zijn onderworpen aan een toezicht op geconsolideerde basis als bedoeld in artikel 49 van de wet of artikel 95 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs, of aan een evenwaardig toezicht :

a) een dochteronderneming van de instelling;

b) de moederonderneming van de instelling of een andere dochteronderneming van de moeder dan bedoeld onder a), en waarbij die ondernemingen kredietinstellingen of beleggingsondernemingen zijn met zetel in de geografische zone A;

6° de in artikel 16, § 1, 6°, g), bedoelde termijnverrichtingen op valuta, in het kader van de normale afwikkeling van de verrichting, gedurende de periode van achtenveertig uur te rekenen vanaf het ogenblik waarop de instelling haar verbintenis heeft uitgevoerd;

7° de in artikel 16, § 1, 1°, bedoelde vorderingen ingevolge aan- en verkopen van effecten en waardepapieren, in het kader van de normale afwikkeling van de verrichting, gedurende de periode van vijf werkdagen te rekenen vanaf het ogenblik waarop de instelling haar verbintenis heeft uitgevoerd;

8° de bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 1, die onherroepelijk en uitdrukkelijk zijn gewaarborgd op een van de hiernavolgende wijzen :

a) gewaarborgd door een van de overheden of instellingen als bepaald bij artikel 16, § 6, eerste lid, 4°, met inbegrip van waarborgen onder de vorm van een tegenwerpelijk pandrecht op effecten uitgegeven door die overheden of instellingen;

b) gewaarborgd door een tegenwerpelijk pandrecht op deposito's ontvangen door de instelling of een van haar dochterondernemingen die een kredietinstelling of een beleggingsonderneming is met zetel in de geografische zone A en is opgenomen in het toezicht op geconsolideerde basis bedoeld in artikel 95 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs, dan wel op door een van de voormelde instellingen uitgegeven en bij een van hen gedeponeerde depositocertificaten en ander soortgelijk papier.

De in artikel 16, § 1, 6°, f), bedoelde verplichtingen worden niet in het geheel van de risico's opgenomen, wanneer zij betrekking hebben op bestanddelen die met toepassing van het eerste lid niet in het geheel van de risico's dienen te worden opgenomen.

§ 6. In afwijking van de voorgaande paragrafen kunnen de instellingen eveneens uit het geheel van de risico's weglaten, de bestanddelen bedoeld in artikel 16, § 1, die onherroepelijk en uitdrukkelijk zijn gewaarborgd op een van de hiernavolgende wijzen :

1° gewaarborgd door een van de overheden of instellingen als bepaald in artikel 16, § 3, 1°;

2° gewaarborgd door een tegenwerpelijk pandrecht op effecten en waardepapieren, andere dan bedoeld in § 5, 8°, dat aan de volgende voorwaarden voldoet :

a) voor de in pand gegeven effecten en waardepapieren bestaat een liquide markt als gedefinieerd in artikel 35ter, § 2 van het koninklijk besluit van 23 september 1992 op de jaarrekening van de kredietinstellingen, en de effecten en waardepapieren in kwestie zijn geen bestanddeel van het eigen vermogen van kredietinstellingen of beleggingsondernemingen;

b) de emittent van de in pand gegeven effecten en waardepapieren is noch de instelling zelf, noch haar moederonderneming of een van haar dochterondernemingen, noch de wederpartij van het gewaarborgde bestanddeel of een persoon die samen met deze wederpartij eenzelfde wederpartij vormt;

c) de waarde van het pand moet :

i) minstens 150 % bedragen van het gewaarborgde bestanddeel wanneer het pandrecht is gevestigd op vastrentende effecten of waardepapieren uitgegeven door een van de overheden of instellingen bepaald bij artikel 16, § 3, 1°;

ii) minstens 200 % bedragen van het gewaarborgde bestanddeel wanneer het pandrecht is gevestigd op vastrentende effecten of waardepapieren uitgegeven door andere emittenten dan deze bedoeld onder a) supra;

iii) minstens 250 % bedragen van het gewaarborgde bestanddeel wanneer het pandrecht is gevestigd op aandelen of andere niet-vastrentende effecten;

voor de bepaling van de waarde van het pand wordt uitgegaan van de laagste van de hiernavolgende waarden : de boekwaarde of de marktwaarde.

Wanneer een instelling gebruik maakt van het bepaalde bij het eerste lid, wordt de verbintenis van de borgsteller tegenover de instelling en het risico dat de instelling loopt op de emittent van de in pand gegeven effecten en waardepapieren opgenomen in het geheel van de risico's op deze borgsteller, respectievelijk emittent, in plaats van in het geheel van de risico's op de wederpartij van het gewaarborgde bestanddeel.

§ 7. Onder "eenzelfde wederpartij" wordt verstaan, hetzij een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, hetzij een groep van personen die, ongeacht hun statuut of rechtsvorm, uit risico-oogpunt als een geheel moeten worden beschouwd.

Dienen uit risico-oogpunt als een geheel te worden beschouwd :

a) een persoon en de met deze persoon verbonden ondernemingen, tot bewijs van het tegendeel;
b) twee of meer andere personen dan bedoeld onder a) supra die onderling zodanig afhankelijk zijn dat wanneer één van hen financiële problemen heeft, verwacht kan worden dat een of meerdere van de anderen ook financiële moeilijkheden zal (zullen) ondervinden.

§ 8. Onder "groot risico" wordt het geheel van de risico's op eenzelfde wederpartij verstaan als gedefinieerd in de §§ 1 tot 7 en in artikel 81, waarvan het totaalbedrag gelijk is aan of groter is dan tien percent van het eigen vermogen van de instelling.

Art. 81. § 1. In afwijking van artikel 80, § 1, worden de risico's op een natuurlijke persoon of op een rechtspersoon die voortvloeien uit de handelsportefeuille, opgenomen in het geheel van de risico's door optelling van de volgende bestanddelen, met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij artikel 80, §§ 2 en volgende :

1° het verschil - indien positief - tussen de netto lange en netto korte posities van de instelling in alle door de betrokken cliënt uitgegeven financiële instrumenten;

de nettopositie in elk onderscheiden instrument wordt berekend volgens de in de hoofdstukken V en VI omschreven methodes;

2° in het geval van vaste overneming van effecten of in het geval van waarborg van goede afloop met betrekking tot een effectenverrichting, is het risico voor de instelling haar nettorisico (i.e. bij vaste overneming berekend door aftrek van de op grond van een formele overeenkomst bij derden geplaatste of door derden overgenomen posities), gereduceerd met toepassing van de verlagingsfactoren bedoeld in hoofdstuk VII ;

3° onverminderd het bepaalde bij artikel 80, § 5, 7°, de risico's in verband met de in hoofdstuk IV bedoelde transacties, overeenkomsten en contracten afgesloten met de betrokken cliënt; deze risico's worden berekend als voorgeschreven in voornoemd hoofdstuk, zonder toepassing van de risicowegingsfactoren.

§ 2. Het totaal van de risico's op een groep van personen die eenzelfde wederpartij vormen en die behoren tot de handelsportefeuille, wordt bekomen door optelling van de risico's op elk van de verschillende personen die tot de groep behoren, als berekend overeenkomstig § 1.

HOOFDSTUK XI. — Coëfficiënten en begrenzingsnormen

Afdeling I. — Solvabiliteitscoëfficiënten

Art. 82. § 1. Het eigen vermogen van een instelling

1° moet steeds groter zijn dan of gelijk zijn aan het totaal van de vaste activa, met uitsluiting van de activa die met toepassing van artikel 14, §§ 1, 1°, b), en 4, voor de berekening van het eigen vermogen moeten worden afgetrokken;

2° moet steeds voldoen aan de algemene solvabiliteitscoëfficiënt berekend op basis van de vreemde middelen met toepassing van de volgende schaal :

- eerste schijf : tot en met 1 miljard 6 %,
- tweede schijf : > 1 miljard ≤ 5 miljard 4 %,
- derde schijf : > 5 miljard ≤ 10 miljard 3 %,
- vierde schijf : > 10 miljard ≤ 50 miljard 2,5 %,
- vijfde schijf : meer dan 50 miljard 2 % ;

3° moet steeds groter zijn dan of gelijk zijn aan de som van de vereisten die voortvloeien uit :

- hoofdstuk III,
- de hoofdstukken IV tot VIII en artikel 84;

4° moet steeds groter zijn dan of gelijk zijn aan een vierde van de algemene kosten van het voorafgaande jaar.

Wanneer de instelling haar werkzaamheden minder dan één jaar heeft uitgeoefend, met inbegrip van de dag waarop zij die werkzaamheden heeft aangevat, bedraagt het eigen-vermogensvereiste een vierde van het bedrag van de algemene kosten in het bedrijfsprogramma.

De Commissie voor het Bank- en Financiewezen kan eisen dat dit programma wordt aangepast.

Voor de toepassing van dit lid omvatten de algemene kosten die in aanmerking worden genomen,

- 1° de diensten en diverse goederen;
- 2° de bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen;
- 3° de afschrijvingen, waardeverminderingen en voorzieningen voor risico's en kosten;
- 4° de andere bedrijfskosten,

met uitzondering van de bedragen waarvan de instelling kan aantonen dat zij rechtstreeks verband houden met het bedrijfsvolume.

De Commissie voor het Bank- en Financiewezen kan die berekeningsgrondslag aanpassen bij een relevante wijziging in de werkzaamheden van de instelling ten aanzien van het voorafgaande jaar.

§ 2. De vereisten die voortvloeien uit § 1, 1° en 2°, en hoofdstuk VIII worden berekend op het gehele bedrijf van de instelling;

de vereisten die voortvloeien uit hoofdstuk IV worden berekend op het gehele bedrijf van de instelling, onder voorbehoud van het bepaalde bij de artikelen 23 tot 25;

de vereisten die voortvloeien uit hoofdstuk III worden berekend op het gehele bedrijf van de instelling, met uitzondering van de handelsportefeuille;

de vereisten die voortvloeien uit de hoofdstukken V, VI en VII en artikel 84 worden berekend op de handelsportefeuille van de instelling.

Afdeling II. — Normen ter begrenzing van de risicoconcentratie

Art. 83. § 1. De instellingen die zijn opgericht als vennootschap naar Belgisch recht moeten

1° het geheel van de risico's op eenzelfde wederpartij beperken tot 25 % van hun eigen vermogen;

2° het totaalbedrag aan grote risico's beperken tot 800 % van hun eigen vermogen.

§ 2. De Commissie voor het Bank- en Financiewezen kan instellingen met een eigen vermogen dat kleiner is dan of gelijk is aan 2 miljard BEF toestaan de in § 1, 1°, bepaalde grens onder de hiernavolgende voorwaarden te overschrijden :

1° de wederpartij is een kredietinstelling of een beleggingsonderneming met zetel in de geografische zone A;

2° het geheel van de risico's op die wederpartij mag niet groter zijn dan 50 % van hun eigen vermogen;

3° het geheel van de risico's op die wederpartij met een oorspronkelijke looptijd van meer dan één jaar mag niet groter zijn dan 25 % van dit eigen vermogen, waarbij in afwijking van artikel 80, § 4, de bestanddelen ten belope van 100 % in de berekening moeten worden opgenomen.

§ 3. Onverminderd artikel 84, indien zich ingevolge uitzonderlijke omstandigheden overschrijdingen van de in de voorgaande paragrafen bepaalde grenzen voordoen, dient de betrokken instelling deze uiterlijk binnen een tijdsspanne van zes maanden na hun ontstaan weg te werken. Zij neemt de nodige maatregelen om de risicoconcentratie op de wederpartij in kwestie in de toekomst binnen de voorgeschreven grenzen te houden.

§ 4. De instellingen die, met toepassing van artikel 77 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs of met toepassing van een soortgelijke buitenlandse bepaling, de door hun cliënteel toevertrouwde middelen moeten herbeleggen op specifieke wijze, mogen de in §§ 1, 1°, en 2, bedoelde grenswaarden overschrijden onder de volgende voorwaarden :

1° de overschrijding van de grenswaarden vloeit enkel voort uit de middelen waarop de vervangingsverplichting van toepassing is, gewogen overeenkomstig § 2, 3°;

2° de wederpartij is een kredietinstelling of een beleggingsonderneming met zetel in de geografische zone A, die beantwoordt aan de voorwaarden bepaald bij § 2;

3° het geheel van de risico's op die wederpartij mag niet meer bedragen dan 625 miljoen.

Art. 84. Een instelling mag de in artikel 83 vastgestelde grenzen overschrijden, mits tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden wordt voldaan :

1° het risico buiten de handelsportefeuille op eenzelfde wederpartij overschrijdt niet de in artikel 83 gestelde grenzen, berekend in verhouding tot het eigen vermogen als omschreven in artikel 14, zodat de overschrijding zich integraal voordoet binnen de handelsportefeuille;

2° de instelling voldoet aan een aanvullend eigen-vermogensvereiste ter dekking van de overschrijding van de in artikel 83, § 1, 1°, en §§ 2 en 4, gestelde grens;

dit vereiste wordt berekend door uit het totale risico op eenzelfde wederpartij binnen de handelsportefeuille, de bestanddelen te selecteren waarvoor de hoogste eigen-vermogensvereisten gelden ter dekking van het specifieke risico bedoeld in de hoofdstukken V en VI en/of de eigen-vermogensvereisten bedoeld in hoofdstuk IV, en waarvan de som gelijk is aan het bedrag van de in 1° bedoelde overschrijding;

wanneer de overschrijding niet langer duurt dan tien dagen, bedraagt het aanvullend eigen-vermogensvereiste 200 % van de in het vorige lid bedoelde vereisten voor deze bestanddelen;

vanaf de tiende dag na het ontstaan van de overschrijding worden de bestanddelen van de overschrijding die volgens de bovenstaande criteria zijn geselecteerd, ondergebracht op de passende lijn van de tabel hieronder, in stijgende volgorde van eigen-vermogensvereiste ter dekking van het specifieke risico als bedoeld in de hoofdstukken V en VI en/of het vereiste als bedoeld in hoofdstuk IV;

de instelling moet dan voldoen aan een aanvullend eigen-vermogensvereiste dat gelijk is aan de som van de vereisten ter dekking van de specifieke risico's bedoeld in de hoofdstukken V en VI en/of de vereisten bedoeld in hoofdstuk IV voor deze bestanddelen, vermenigvuldigd met de overeenkomstige factor uit kolom 2 van de hiernavolgende tabel :

Overschrijding van de grenzen (op basis van percentage van het eigen vermogen)	Factoren
(1)	(2)
gedeelte tot 40 %	200 %
gedeelte tussen 40 en 60 %	300 %
gedeelte tussen 60 en 80 %	400 %
gedeelte 80 en 100 %	500 %
gedeelte tussen 100 en 250 %	600 %
gedeelte boven 250 %	900 %

3° wanneer niet meer dan tien dagen zijn verstreken sedert het ontstaan van de overschrijding, zal het risico op eenzelfde wederpartij binnen de handelsportefeuille niet meer bedragen dan 500 % van het eigen vermogen van de instelling;

4° alle overschrijdingen binnen de handelsportefeuille die langer dan tien dagen duren, bedragen samen niet meer dan 600 % van het eigen vermogen van die instelling.

HOOFDSTUK XII. — Toezicht op geconsolideerde basis

Art. 85. Onverminderd de naleving van de eigen-vermogensverplichtingen op vennootschappelijke basis conform artikel 89, moeten de instellingen die moederonderneming zijn de bij hoofdstuk XI voorgeschreven verplichtingen naleven op basis van hun geconsolideerde positie.

Het bepaalde bij artikel 7 is van overeenkomstige toepassing op de positie op geconsolideerde basis.

Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk wordt onder geconsolideerde positie verstaan, de geconsolideerde positie als gedefinieerd in artikel 95 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs, en haar uitvoeringsbesluiten, onverminderd het bepaalde bij artikel 86.

Art. 86. § 1. 1° Om het eigen-vermogensvereiste op geconsolideerde basis te berekenen voor de toepassing van de hoofdstukken V tot VIII, worden de vereisten opgeteld die op vennootschappelijke basis zijn berekend voor elk van de in de consolidatie opgenomen ondernemingen.

2° Voor de berekening op geconsolideerde basis van het geheel van de risico's op eenzelfde wederpartij, worden de bestanddelen bedoeld in artikel 81 van elk van de in de consolidatie opgenomen ondernemingen zonder compensatie opgeteld.

3° Voor de toepassing van artikel 7 op geconsolideerde basis, worden de handelsportefeuille en de posities van de handelsportefeuille van elk van de in de consolidatie opgenomen ondernemingen zonder compensatie opgeteld.

§ 2. In afwijking van § 1 is, na voorafgaand akkoord van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, compensatie tussen de posities van de in de consolidatie opgenomen ondernemingen niettemin toegestaan overeenkomstig het bepaalde bij de hoofdstukken V tot VIII en X, voor zover

- het beheer en de opvolging van de posities volledig op geïntegreerde wijze op groepsniveau gebeuren, en
- er geen belemmeringen zijn voor de overdracht van middelen tussen de ondernemingen waarvan de posities worden gecompenseerd.

Art. 87. Specifieke bestanddelen van het geconsolideerde eigen vermogen.

§ 1. Voor de berekening van het eigen vermogen op geconsolideerde basis worden de negatieve consolidatieverschillen, de negatieve verschillen na vermogensmutatie en de negatieve omrekeningsverschillen opgenomen als bestanddeel van het eigen vermogen *sensu stricto*; bedoelde verschillen worden daarentegen afgetrokken voor de berekening van het eigen vermogen *sensu stricto*, als zij positief zijn.

§ 2. Voor de berekening van het eigen vermogen op geconsolideerde basis worden de belangen van derden in het eigen vermogen van geconsolideerde dochterondernemingen integraal toegevoegd aan het geconsolideerde eigen vermogen *sensu stricto*.

Art. 88. In de consolidatie opgenomen verzekeringsondernemingen.

Voor het nazicht van de in artikel 82, § 1, 1°, voorgeschreven solvabiliteitscoëfficiënt worden de vaste activa van in de geconsolideerde positie opgenomen verzekeringsondernemingen, die een wederbelegging van wiskundige reserves zijn, niet meegerekend.

Voor het nazicht van de in artikel 82, § 1, 2°, voorgeschreven solvabiliteitscoëfficiënt worden, voor de berekening van de vreemde middelen van het geconsolideerde geheel, de wiskundige reserves van in de geconsolideerde positie opgenomen verzekeringsondernemingen niet meegerekend.

Art. 89. Modaliteiten van het dubbel toezicht.

De instellingen die de eigen-vermogensverplichtingen moeten naleven op geconsolideerde basis :

1° moeten de in artikel 82 bedoelde solvabiliteitscoëfficiënten, op vennootschappelijke basis, slechts ten belope van 75 percent naleven;

2° mogen de in artikel 83 bepaalde normen ter begrenzing van de risicoconcentratie, op vennootschappelijke basis, met 25 percent overschrijden.

HOOFDSTUK XIII

Bijzondere bepalingen met betrekking tot bijkantoren van beleggingsondernemingen die ressorteren onder Staten die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap

Art. 90. Voor de toepassing van de in artikel 82, § 1, 2° bedoelde algemene solvabiliteitscoëfficiënt op de in België gevestigde bijkantoren van beleggingsondernemingen die ressorteren onder Staten die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap, wordt geen rekening gehouden met de vreemde middelen in deviezen ten aanzien van het buitenland.

Voor de toepassing van de in artikel 82, § 1, 3°, bedoelde solvabiliteitscoëfficiënt op die bijkantoren, worden voor de berekening van de vereisten voortvloeiend uit hoofdstuk III de risico's in deviezen op het buitenland niet in aanmerking genomen bij het bepalen van het gewogen risicovolume.

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen mag de bijkantoren van beleggingsondernemingen met zetel in een ander land van de geografische zone A dan de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap vrijstellen van de naleving van dit reglement, op voorwaarde dat aan de volgende voorwaarden is voldaan :

1° de beleggingsonderneming is in haar land van herkomst onderworpen aan solvabiliteitsvereisten die gelijkwaardig zijn met de ter zake geldende bepalingen van het recht van de Europese Gemeenschap;

2° de wetgeving van het land van herkomst van de beleggingsonderneming erkent bij liquidatie het beginsel van de gelijke behandeling van de schuldeisers van het Belgische bijkantoor en van de andere schuldeisers, inzonderheid die van de zetel;

3° de leiding van de beleggingsonderneming verbindt zich ertoe om, op het eerste verzoek van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, hetzij de rechten en verplichtingen van het Belgische bijkantoor te laten overnemen door de hoofdzetel, hetzij de nodige middelen ter beschikking te stellen van het bijkantoor zodat zij haar verplichtingen kan nakomen; de wetgeving en de reglementering van het land van herkomst verzetten zich niet tegen de uitvoering van die verbintenissen;

4° en op de bijkantoren van de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht die bedrijvig zijn in het betrokken land, is een gelijkwaardige solvabiliteitsregeling van toepassing.

HOOFDSTUK XIV. — *Diverse bepalingen en overgangsbepalingen*

Art. 91. Organisatie.

De instellingen moeten beschikken over passende systemen om de naleving van de bepalingen van dit reglement op elk moment te kunnen opvolgen.

Art. 92. Rapporteringsverplichting.

De instellingen bezorgen de Commissie voor het Bank- en Financieuzen, op de tijdstippen en in de vorm die zij bepaalt, de gegevens die nodig zijn voor de toetsing van de naleving van de bepalingen van dit reglement.

De instellingen die de solvabiliteitscoëfficiënten niet naleven of die begrenzingsnormen overschrijden die voortvloeien uit dit reglement, brengen de Commissie voor het Bank- en Financieuzen daarvan onverwijld op de hoogte.

De instellingen brengen de Commissie voor het Bank- en Financieuzen onverwijld op de hoogte van alle gevallen waarin hun wederpartijen hun verplichtingen niet naleven met betrekking tot retrocessie- en omgekeerde retrocessie- en effectenleningen.

De instellingen die gebruik maken van het bepaalde bij artikel 7, brengen de Commissie voor het Bank- en Financieuzen onverwijld op de hoogte zodra het bepaalde bij artikel 9 op hen van toepassing is.

Art. 93. Dit reglement treedt in werking op 1 januari 1996.

Brussel, 5 december 1995.

De Voorzitter,

J.-L. Duplat.

Gezien om te worden gevoegd bij het ministerieel besluit van 31 december 1995.

De Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën en Buitenlandse Handel,

Ph. MAYSTADT

De Vice-Eerste Minister en Minister van Economie en Telecommunicatie,

E. DI RUPO

Bijlage II

**Besluit van de Commissie voor het Bank- en Financieuzen
over het reglement op het eigen vermogen van de kredietinstellingen**

De Commissie voor het Bank- en Financieuzen,

Gelet op de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, inzonderheid op de artikelen 43, 49, 61, 63, 64 en 80;

Gelet op de richtlijn 89/299/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 april 1989 betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen, als gewijzigd bij de richtlijnen 91/633/EEG en 92/16/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen;

Gelet op de richtlijn 89/647/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1989 betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen, als gewijzigd bij de richtlijnen 91/31/EEG, 94/7/EG en 95/15/EG van de Commissie van de Europese Gemeenschappen;

Gelet op de richtlijn 92/121/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 december 1992 betreffende het toezicht op en de beheersing van grote risico's van kredietinstellingen;

Gelet op de richtlijn 93/6/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 maart 1993 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen;

Gelet op het advies van de Nationale Bank van België;

Gelet op de raadpleging van de Belgische Vereniging van Banken,

Besluit :

HOOFDSTUK I. — *Toepassingsgebied, definities en algemene bepalingen*Afdeling I. — *Toepassingsgebied*

Art. 1. De bepalingen van dit reglement zijn van toepassing op de kredietinstellingen als bedoeld in titel II en titel IV van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

De kredietinstellingen en de wet als bedoeld in het eerste lid worden hierna respectievelijk "de instellingen" en "de wet" genoemd.

Afdeling II. — *Diverse definities*

Art. 2. Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder :

1° "multilaterale ontwikkelingsbank", een van de volgende instellingen : de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling (de Wereldbank), de Internationale Financieringsmaatschappij, de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank, de Aziatische Ontwikkelingsbank, de Afrikaanse Ontwikkelingsbank, het Vestigingsfonds van de Raad van Europa, de Nordic Investment Bank, de Caraïbische Ontwikkelingsbank, het Europees Investeringsfonds en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling;

2° "vreemde middelen", het opvraagbaar passief, vermeerderd met de verplichtingen uit gemobiliseerde activa; onder de vreemde middelen worden evenwel de voorzieningen voor risico's en kosten, de achtergestelde schulden en de reconstitutiefondsen, alsook in voorkomend geval de wiskundige reserves met betrekking tot levensverzekerings- en kapitalisatiecontracten gevoegd bij hypothecaire leningen, niet opgenomen;

3° "delta", de verandering in de waarde van een optie ingevolge een geringe verandering in de waarde van het onderliggende instrument;